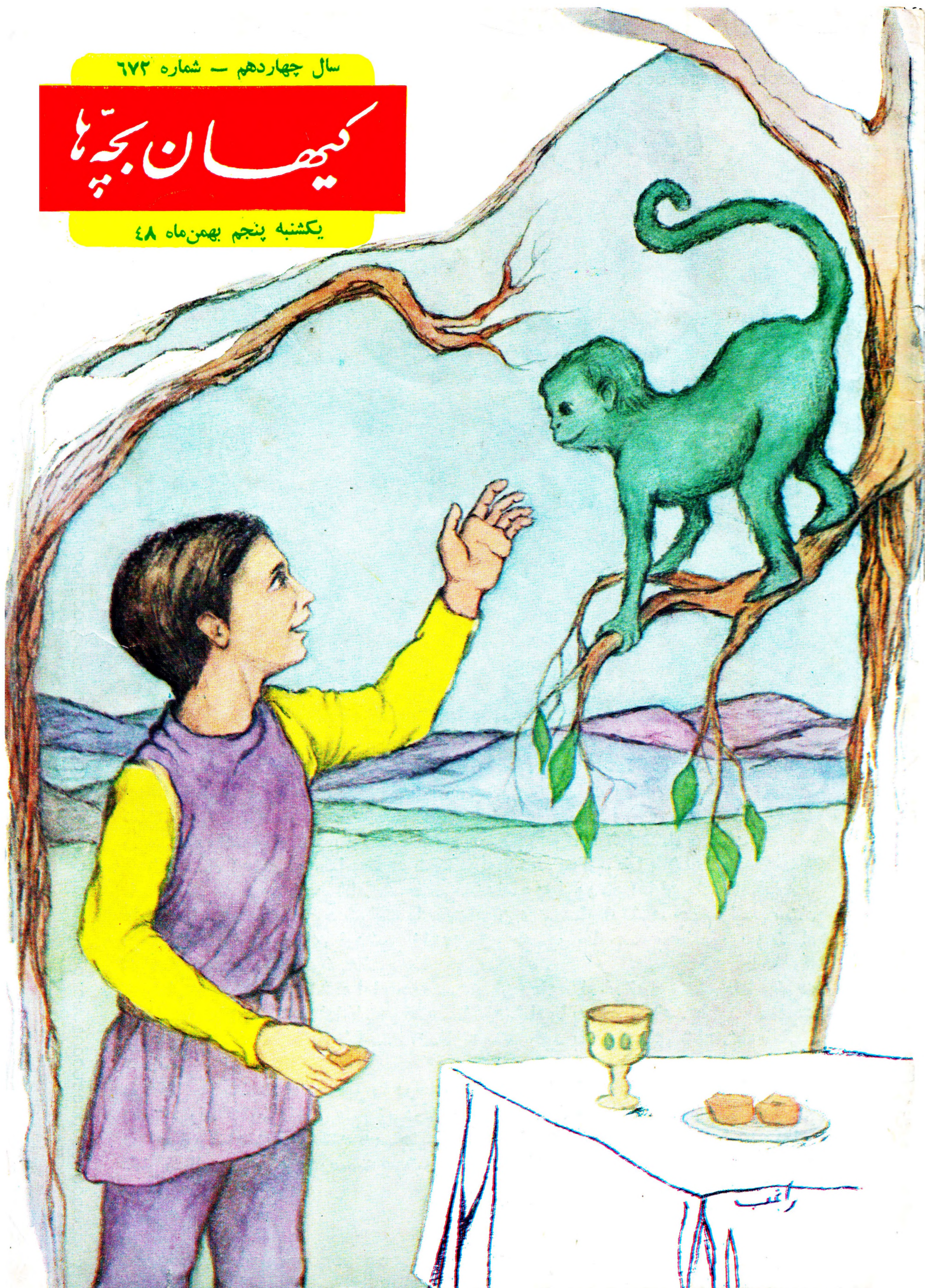

سال چهاردهم - شماره ۶۷۲

کیهان بچه‌ها

یکشنبه پنجم بهمن ماه ۴۸

سفر شاهنشاه آریامهر به اروپا

روز سه‌شنبه سی‌ام دیماه شاهنشاه آریامهر برای استراحت و معاینات پزشکی بمدت یکماه به اروپا عزیمت فرمودند. دراین مسافرت آقایان علم وزیردربار شاهنشاهی، تیمسار سپهد دکتر ایادی پزشک مخصوص و آقای سیروس فرزانه رئیس تشریفات وزارت دربار شاهنشاهی در التزام رکاب شاهنشاه هستند.

شاهنشاه آریامهر و علیاحضرت شهبانو و الاحضرت علیرضا و شاهدخت فرحناز با هلیکوپتر به فرودگاه مهرآباد تشریف فرما شدند و در فرودگاه آقایان دکتر اقبال‌مدیر عامل و رئیس هیات مدیره شرکت ملی نفت ایران، تیمسار ارتشبد جم رئیس ستاد بزرگ‌ارتشتاران و آقای اردشیر زاهدی وزیر امور خارجه بحضور شاهنشاه شرفیاب شدند و گزارش‌هایی به عرض رساندند.

قبل از حرکت شاهنشاه امام جمعه تهران دعای سفر خواند و سپس علیاحضرت شهبانو و الاحضرت‌ها تاداخل هواپیماشاهنشاه را بدرقه کردند. دراین مسافرت الاحضرت شاهپور غلامرضا به اتفاق همسر خود با هواپیمای شاهنشاه سفر کردند.

در عکس بالا شاهنشاه آریامهر را در حالیکه دست الاحضرت شاهپور علیرضا را در دست دارند گزارش آقای علم وزیردربار را استماع می‌فرمایند. آقای نخست وزیر در حضور شاهنشاه هستند همچنین الاحضرت شاهدخت اشرف پهلوی و آقای دکتر اقبال در روبرو و در سمت چپ تیمسار هاشمی‌نژاد فرمانده گارد سلطنتی دیده میشوند.

افتتاح کلاس فارسی در عمان

بمنظور ترویج زبان و فرهنگ فارسی در کشور اردن هاشمی اخیراً يك کلاس آموزش زبان فارسی در شهر عمان تاسیس شده و یکی از کارمندان سفارت شاهنشاهی عهده دار تدریس در این کلاس شده است.

شمشیر افتخار برای کارآموز ایرانی

يك کارآموز نیروی هوایی شاهنشاهی ایران نخستین کارآموز خارجی شد که بیاس حسن انجام تعلیمات خود در دانشکده نیروی هوایی پاکستان به دریافت «شمشیر افتخار» نایل گشت. این دانشکده در ریالپور در ۱۱۰ کیلومتری غرب راولپندی واقع است. او یکی از ۱۶ کارآموز ایرانی است که در مراسم فارغ التحصیلی از یحیی خان رئیس جمهوری پاکستان نشان پرواز دریافت داشتند.

اهدای کتاب انقلاب سفید

انقلاب سفید و تحولات اجتماعی و اقتصادی ایران در کنفرانس سالانه مطالعات عالی و بررسی تحولات و مسائل جهانی در ریودوژانیرو تشکیل شد. بدنبال سخنرانی مذکور سفیر شاهنشاهی نسخه‌هایی از کتاب انقلاب سفید را که بزبان پرتغالی ترجمه شده است به شخصیت‌ها و دانشگاهیان اهدا کرد.

چاه شماره ۶ نفت شاه به نفت

رسید

چاه نفت شماره ۶ نفت شاه در عمق ۱۱۰۰ متری به نفت رسید. حفاری این چاه از دو ماه پیش

در «گمرلنو» يك کیلومتری نفت شاه وسیله مهندسان ایرانی آغاز شده بود و کارشناسان خارجی هیچ دخالتی در آن نداشتند. منطقه نفت شاه در ۶۰ کیلومتری کرمانشاه واقع است.

پیشرفت در معالجه بیماری قند

پزشکان آلمانی اخیراً داروی جدیدی ساخته‌اند که در معالجه بیماری قند بسیار مؤثر است. این دارو خوراکی است و قدرت عمل آن زیاد و از لحاظ مسمومیت و اعتیاد صفر است. بدیهی است چنین خاصیتی برای دارویی که باید سال‌های متمادی مصرف شود، بسیار جالب و مهم است این دارو در بیماران مبتلا به قند که هنوز شروع به درمان نکرده‌اند نود و سه درصد مؤثر است و باید آن را روزی دوبار هنگام صرف غذا (ناهار و شام) بخورند.

لاستیک غول پیکر

کارخانه لاستیک سازی «گودیر» بتازگی لاستیکی ساخته که مخصوص سنگین‌ترین کامیون دنیا است.

این کامیون در معادن زغال کلمبیای بریتانیا کار میکند و شش چرخه است. کامیون موقعی که خالی باشد ۱۳ تن و نیم و وقتی پر باشد بیش از سیصد تن وزن دارد.

هر يك از لاستیک های آن بطور اختصاصی وسفارشی ساخته میشود و هر کدام دو تن و چهارصد و شصت کیلو و هفتصد و پنجاه گرم وزن دارند.

ضخامت لاستیک ۹۱ سانتیمتر و قطر دایره خارجی آن ۳۲۱۵ متر و قطر دایره داخلی آن که به چرخ بسته میشود ۱۳۰ متر است. این لاستیک برای حرکت روی

جاده‌ها ساخته شده و کائوچونی که برای ساختن این يك لاستیک مصرف شده برای ساختن سیصد لاستیک اتومبیل کوچک توریستی کافی است.

واکسن ضد سوختگی در امریکا ساخته شد

واکسن جدیدی که میتواند مرگومیر ناشی از سوختگی‌ها را به نصف تقلیل دهد، ساخته شد. «جان ورث بیکر» رئیس يك موسسه پزشکی در «لاس وگاس» طی مصاحبه مطبوعاتی خود گفت: این واکسن توسط پزشکانی که سالها روی مداوای سوختگی مطالعه کرده‌اند تهیه گردیده است.

وی گفت: این واکسن جدید مرگومیر ناشی از سوختگی بدن را به نصف تقلیل می‌دهد و ما طی آزمایشهای متعدد متوجه شده‌ایم که این واکسن فوق‌العاده مؤثر است بیمارانی که از سوختگی شدید رنج می‌برند چنانچه بمدت يك هفته از تاریخ ایجاد سوختگی به بعد، از این واکسن استفاده کنند از عفونتی که معمولاً بیماران سوخته شده گرفتار آن میشوند رهایی یافته و زود بهبود خواهند یافت و احتمالاً از مرگ حتمی نجات خواهند یافت.

نادرترین تمبر جهان حراج میشود

نادرترین تمبر جهان که در سال ۱۸۵۶ در گینه انگلیسی چاپ شده است روز سوم فروردین ماه آینده در نیویورک حراج میشود.

این تمبر يك سنتی در سال ۱۹۴۱ به مبلغ ۵۰ هزار دلار به صاحب فعلی آن فروخته شد.

سخنگوی گالری «سیگل» نیویورک که قرار است تمبر مذکور را به حراج بگذارد گفت: انتظار میرود که این تمبر ناب و قیمتی حداقل به مبلغ دو میلیون تومان فروخته شود.

نابلوی روی جلد مربوط به این داستان است

و گفته بود که باید همیشه آنرا همراه خودش داشته باشد چون این یاقوت، تا زمانی که او در کشور پدرش باشد او را از هر خطری حفظ می کند.

زن پدر ایرج این را میدانست و مرتب سعی میکرد کاری کند تا امیر ایرج را بکشور دیگری بفرستد، ولی هر بار ناامید میشد تا اینکه روزی اتفاقی افتاد که زن پدر ایرج توانست با رزوی خودش برسد.

امیر خواهری داشت که در يك کشور دور دست دیگر زندگی میکرد و ملکه آن کشور بود روزی خواهر امیر قاصدی فرستاد و از برادرش خواهش کرد که اجازه بدهد، ایرج مدتی پیش او برود. امیر اول قبول نمیکرد ولی آخر اجازه داد که ایرج پیش عمه اش برود.

ایرج در این موقع چهار ساله بود ولی با همین سن کمش خیلی رشید و قوی هیکل بود. همانطور که گفتیم ایرج زیر دست دایه های مهربان بزرگ شده بود و بیشتر وقت خودش را در کنار او میگذراند. دایه او دختری داشت با اسم زیبا و همان اندازه که دخترش زیبا را دوست میداشت، ایرج را هم دوست میداشت.

معلوم است که در این سفر این زن و شوهرش با دخترشان زیبا همراه ایرج بودند تا وقتی که در خود کشور سفر میکردند خیلی راحت بودند

در روزگاران گذشته امیری زندگی میکرد که زنی بسیار مهربان و زیبا داشت پس از آنکه این زن مهربان برای امیر پسری بدنیا آورد، خودش از این دنیا رفت. امیر بقدری از مرگ زن مهربانش ناراحت و عزادار شده بود که فقط دیدن پدرش که یگانه یادگار زنش بود می توانست او را خوشحال کند.

امیر پسر را به دایه سپرد دایه خیلی مهربان و زیرک بود، بطوریکه همه با او «دایه مهربان» می گفتند. دایه اسم پسر امیر را ایرج گذاشته بود و با او خیلی مهربانی میکرد.

چندین سال گذشت و امیر کم کم غم مرگ زنش را فراموش کرد و زن دیگری گرفت. طولی نکشید که امیر صاحب پسر دیگری شد.

زن پدر ایرج، چشم نداشت ایرج را ببیند. آخر، یکی از روزها زن پدر ایرج، یکی از خدمتکاران باوفای خود را پیش یکی از دوستان قدیمی خود فرستاد و از او خواست کاری کند که تا او از شر ایرج راحت بشود. چاره جو گفت خیلی دلش میخواهد که باو در این کار کمک کند ولی نمیتواند چون دایه ایرج قدرتش از او بیشتر است.

«دایه مهربان» از نقشه بد، زن پدر ایرج خبر داشت و همیشه مواظب کارهای او بود. او يك «یاقوت سرخ» بزرگی را بایرج داده بود

ولی همینکه از مرز بیرون رفتند مجبور شدند که از صحرای خشک و سوزانی رد بشوند. کمی که پیش رفتند ایرج تشنه‌اش شد. جوی باریکی از آنجا رد میشد و ایرج با آن چشمه خود را سیراب کرد ایرج تا آن آب را خورد فوراً ناپدید شد. همراهان او یهوده بدنبال او گشتند، چون از ایرج هیچ اثری پیدا نبود.

پس از گشتن بسیار و پیدا نکردن ایرج چاره‌ای نداشتند جز اینکه پیش امیر برگردند و خبر گم شدن ایرج را باو بدهند. امیر از شنیدن این خبر خیلی ناراحت شد، مریض شد و پس از چندی مرد.

زن امیر، از اینکه میدید کشورداری به پسرش رسیده است و پسرش امیر شده است، خیلی خوشحال شد و بنای بدرفتاری بامردم را گذاشت کم‌کم مردم از او بدشان آمد و همه می‌گفتند، او ایرج را از بین برده است. در تمام این مدت دایه ایرج و زیبا از گم شدن ایرج عزادار بودند.

امیر جوان، بیشتر روزها را بشکار و تفریح می‌گذراند. يك روز پس از شکار، که خیلی خسته شده بود در جنگل زیر سایه درختی در کنار جوی آبی برای رفع خستگی نشست، موقع غذا ناگهان متوجه شد که میمون سبز رنگی

روی شاخه درختی نشسته است و باو و همراهانش چشم دوخته است. امیر جوان به همراهانش گفت که میمون را ترسانید. میمون هم از شاخه‌ای به شاخه‌ای جست و زد تا خودش را پیش امیر رسانید امیر هم باو خوراك داد میمون غذا را خورد و کم‌کم بروی سفره غذا آمد. امیر او را روی زانو نشاند و بعد او را همراه خودش بقصر برد امیر همیشه میمون سبز را پیش خودش نگاه میداشت.

همه اهل قصر از این میمون سبز رنگ صحبت میکردند.

یکروز صبح، موقعیکه دایه ایرج با دخترش نشسته بود، میمون سبز، از پنجره باز خودش را باطاق آنها رساند. میمون سبز از قصر امیر فرار کرده و پیش آنها آمده بود. وقتی که امیر فهمید میمون در خانه زیبا است چند نفر فرستاد تا او را بیاورند ولی میمون بقدری جیغ کشید که دایه از امیر خواست اجازه بدهد چند روزی میمون پیش آنها بماند.

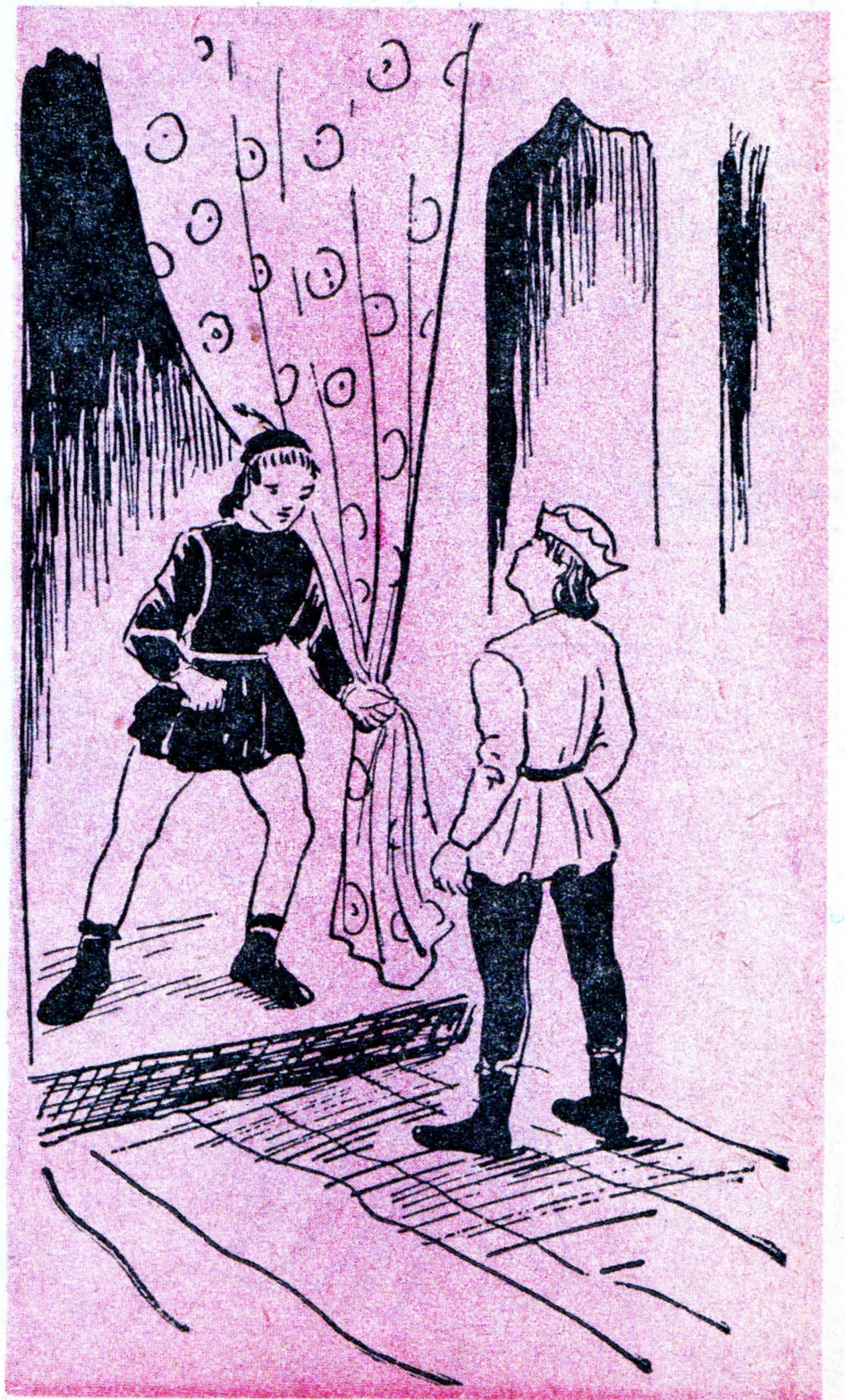
یکروز موقعیکه آنها درباغ کنار فواره های آب نشسته بودند میمون کوچولو ناگهان بهزیا خیره شد. دایه و زیبا نمیدانستند چکار کنند که ناگهان اشک از چشمهای میمون سرازیر شد. دایه زیبا گفت:

- دخترم، نمیدانم چرا نمیتوانم این فکر را از سر بیرون کنم که این میمون سبز همان ایرج خودمان است.

وقتیکه او این حرفها را میزد، میمون کوچک حرکاتی کرد که مثل این بود که میخواهد بگوید، شما راست میگوئید.

شب بعد، دایه ایرج، مادر ایرج را در خواب دید که میگفت:

- ای دایه مهربان ایرج، تو که اینهمه برای

پسرم زحمت کشیدی و او را بزرگ کردی يك كار ديگر هم براي او بكن همين حالا بياغ برو و در زير درختي دريچه مرمری هست. آنرا باز كن در زير آن يك ظرف بلوري را خواهی دید كه يك آب سبزرنگ توی آن هست. آنرا بردار، میمون سبز را در ظرف بزرگی بگذار، آنرا پر از گل سرخ كن وبعد آن آب سبزرنگ را بیدن میمون بمال.

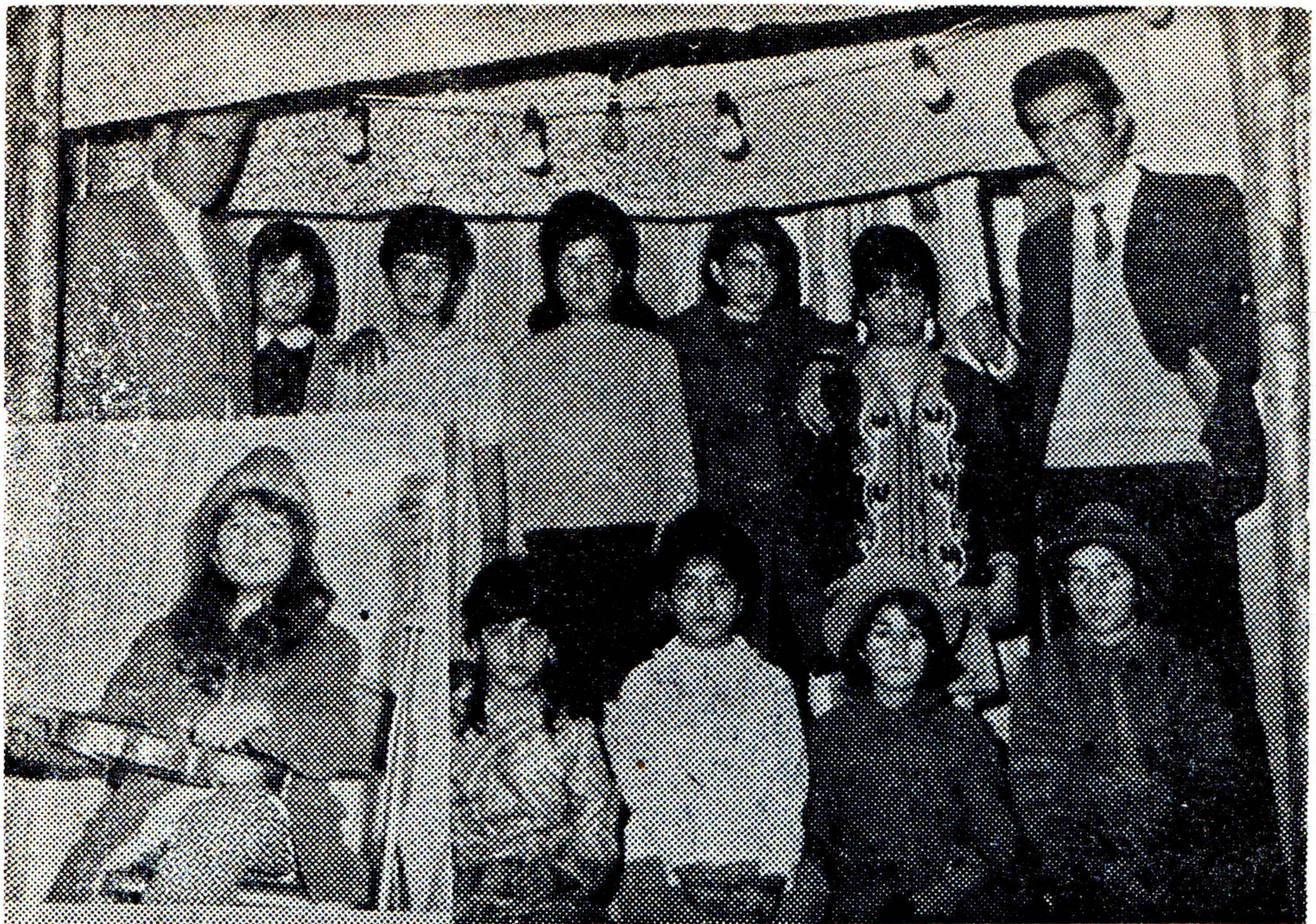
دایه از خواب پرید، توی باغ رفت و ظرف را برداشت بعد زیبا را هم از خواب بیدار کرد و باو گفت باید هرچه زودتر گل سرخ تهیه کند بعد میمون را در ظرف بزرگی گذاشتند، گل سرخها را توی آن ریختند و آن مایع سبزرنگ را بیدن او مالیدند.

ناگهان پوست میمون افتاد و ایرج در برابر آنها ظاهر شد.

آه چقدر دایه و زیبا از دیدن او خوشحال شدند آنها از او خواستند تا سرگذشتش را برای آنها تعریف کند. ایرج گفت در این چند ساله خیلی رنج کشیده است ولی آخر توانست بهر زحمت که شده خودش را برادرش برساند. چند روز گذشت آخر دایه باین فکر افتاد که هر طور شده ایرج را امیر کند. از طرف دیگر زن پدر ایرج خیلی ناراحت بود و حس میکرد که این میمون سبز همان ایرج است و وقتیکه با چارهجوی کوهها مشورت کرد او نیز گفت که میمون سبز همان ایرج است.

زن پدر فوراً پیش پدرش رفت و گفت: - چرا ساکت نشسته ای؟ این میمون همان ایرج است. زود دستور بده او را از بین ببرند وگرنه برایت بد میشود.

امیر فوراً خودش بخانه دایه ایرج رفت. در آنموقع دایه و زیبا و ایرج داشتند نقشه کارهای خود را میکشیدند. همینکه صدای در اطاق

خوانسار

در دبستان شهناز جشنی اجرا شد و دوشیزگان: زهرا میرزائی، اختر مقصودی، شهین مبینی، زهرا شجاعی، زیور و فخری استاد رحیمی، مهناز نوروزی، اکرم جلالی و شهین امیری اجراکنندگان این نمایش بودند که بوسیله آقای قائلی رئیس آموزش و پرورش تشویق شدند و جوایزی توسط خانم مرتضوی به آنها داده شد. در گراور بالا هنرمندان دبستان شهناز را همراه با آقایان جلالی مدیر دبستان و جهادی سرپرست برنامه جشن مشاهده می کنید.

امیر، آخر کمی حواس خود را جمع کرد و گفت:

- برادر جان، تو راست میگویی من در نبودن تو خیلی با مردم بد رفتاری کردم. بیا برادر جان بقصر برویم و تو امیر باش. امیر بودن کار من نیست.

ایرج و برادرش بقصر رفتند. فردای آن روز همینکه مردم از آمدن ایرج باخبر شدند، جشن گرفتند و شادیها کردند چون ایرج خیلی خوش قلب بود، قسمتی از کارهای خود را برادرش سپرد و همه بدور هم تا آخر عمرشان در خوشی و سعادت زندگی کردند.

پایان

بلند شد، دایه بایرج گفت پشت پرده پنهان بشود و وقتی که امیر وارد اطاق شد گفت:

دایه مهربان، میمون من کجا است. دلم برایش تنگ شده است، آمده ام اورا پیش خودم ببرم.

تا دایه خواست حرفی بزند، ایرج از پشت پرده بیرون آمد و گفت:

- برادر جان، میمون تو اینجا است. امیر از دیدن ایرج خیلی تعجب کرد، ایرج گفت:

برادر جان می بینم که در نبودن من با مردم خیلی بد رفتاری کرده ای و بزور امیر شده ای.

برای

یک قهرمان

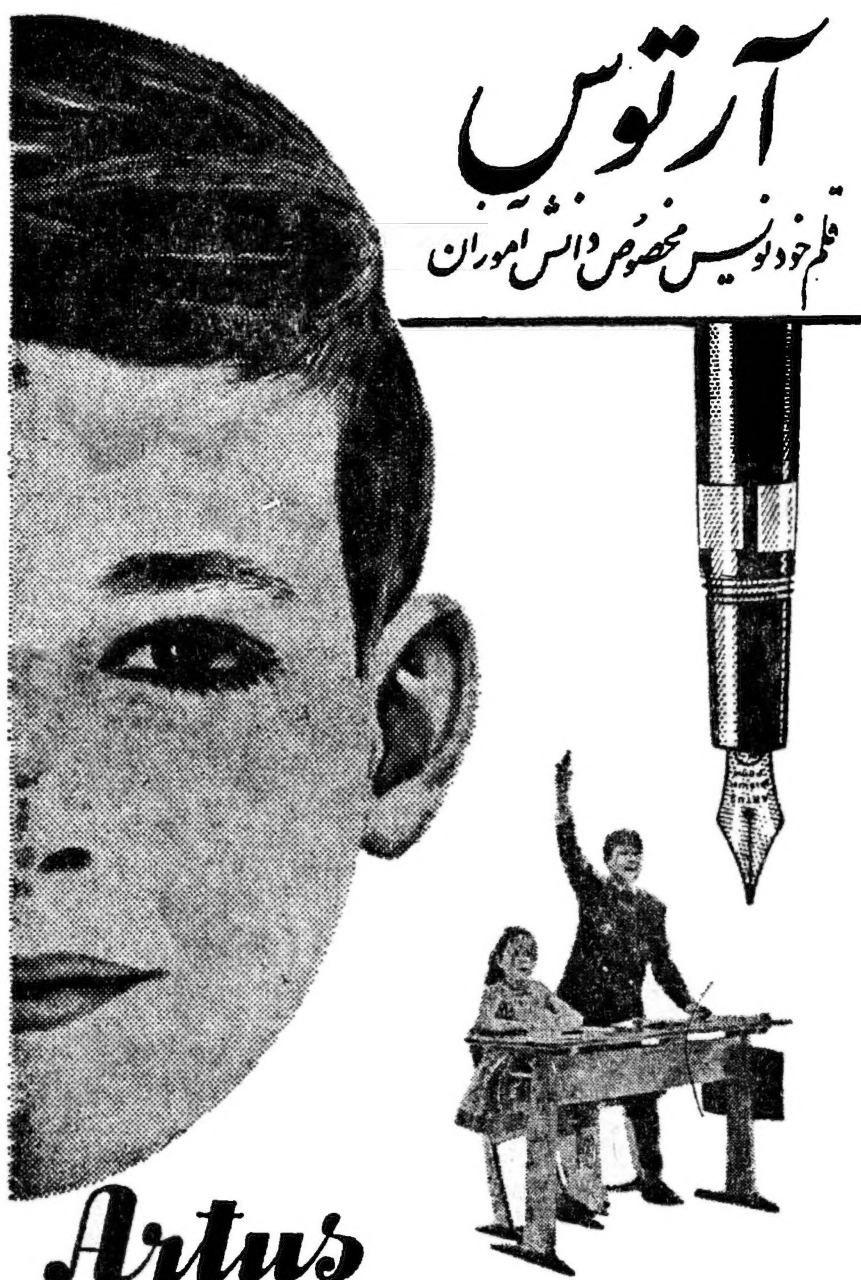
وقتی چشم باز کرد خود را بر روی تخت بیمارستان یافت. هیچ چیز بیادش نمی‌آمد انگار بر روی همین تخت دنیا آمده بود. هنوز هم نورچشمانش سیاهی می‌رفت. دوسه تا خانم سفیدپوش در حرکت بودند. یکی از آنها آهسته جلوی او آمد و گفت: «محمدجان» بیدار شو دوستان آمده‌اند ترا ببینند. محمد حیران گفت دوستانم ... در همین موقع در باز شد و دوازده نفر پسر بایک سبد گل داخل اتاق محمد شدند تازه محمد آنها را شناخته بود می‌خواست حرکت کند که پرستار آمد و گفت نمی‌توانی حرکت کنی يك پایت در گچ است. محمد حالا روی داده‌های چندی پیش به نظرش آمد. درست نمی‌دانست که چند روز در بیمارستان بوده ولی يك روز صبح آنها مسابقه فوتبال داشتند او در مسابقه قبل برای اینکه توپ را بگیرد پرش بلندی کرده بود در نتیجه پایش ضرب‌دریده بود ناگفته نماند این مسابقات دوره‌ای بودشش تیم خردسال از شش محل شرکت کرده بودند تیم «آریا» که محمد در آن بازی میکرد امتیازات درخشانی داشت پنج تیم را زده بود و مانده بود تیم آخری اگر پای محمد در نمی‌رفت او می‌توانست در مسابقه آخری نیز شرکت کند ولی بخت باو رونکرد. نیمساعت بی‌بازی مانده بود در دو طرف زمین خاکی کوچک‌ها و حتی بزرگ‌ها جمع شده بودند. زمین خاکی را برای مسابقه آب پاشیده بودند که گرد و خاک نکند. دو دروازه چوبی انتظار بازیکنان را می‌کشید

محمد نیز درحالی که می‌لنگید در نزدیکی یکی از دروازه‌ها ایستاد. يك عده قرمزپوش درحالی که خود را برای بازی گرم میکردند بداخل زمین آمدند هرکسی از آنها يك کاری میکرد یکی لی لی میکرد یکی بهوا می‌پريد دیگری آهسته می‌دوید و چندتن از آنها هم بطرف گلر شوت می‌کردند در همین وقت دسته دیگری با لباس آبی وارد زمین شدند محمد دوستانش را شناخت چقدر دلش میخواست که او نیز الان با آنها بود ولی بجای او شخص دیگری در میان دروازه آبی‌پوش‌ها قرار گرفته بود. یکی از بزرگ‌ترها که فوتبالیست هم بود دآوری مسابقه را به عهده گرفت و بازی شروع شد. توپ اول در دست قرمزها بود کمی جلو آمدند و از هافبک‌ها گذشتند ولی بک‌ها توپ را باز گردانیدند و به‌فروار داد چپ خود سپردند او آدم تندوتیزی بود سریع از جناح چپ بطرف دروازه قرمزها میرفت ولی پنج قرمزپوش راه را براو بستند توپ لحظه‌ای در دست قرمزها و لحظه‌ای در دست آبی‌ها بود زمانی خارج از زمین میرفت و زمانی بال در می‌آورد و بطرف دروازه‌ها پرواز می‌کرد. دو طرف جنگجو بودند ولی قرمزها خشونت زیادی نشان می‌دادند گاهی هفت یا هشت نفر آنها بداخل زمین آبی‌ها می‌آمدند ولی آبی‌ها با فداکاری توپ را باز می‌گردانیدند لحظه‌ای بعد قرمزها حالت حمله را گرفتند و آبی‌ها حالت دفاع در یکی از این برخوردها توپ در نزدیکی دروازه آبی‌ها کیهان بچه‌ها

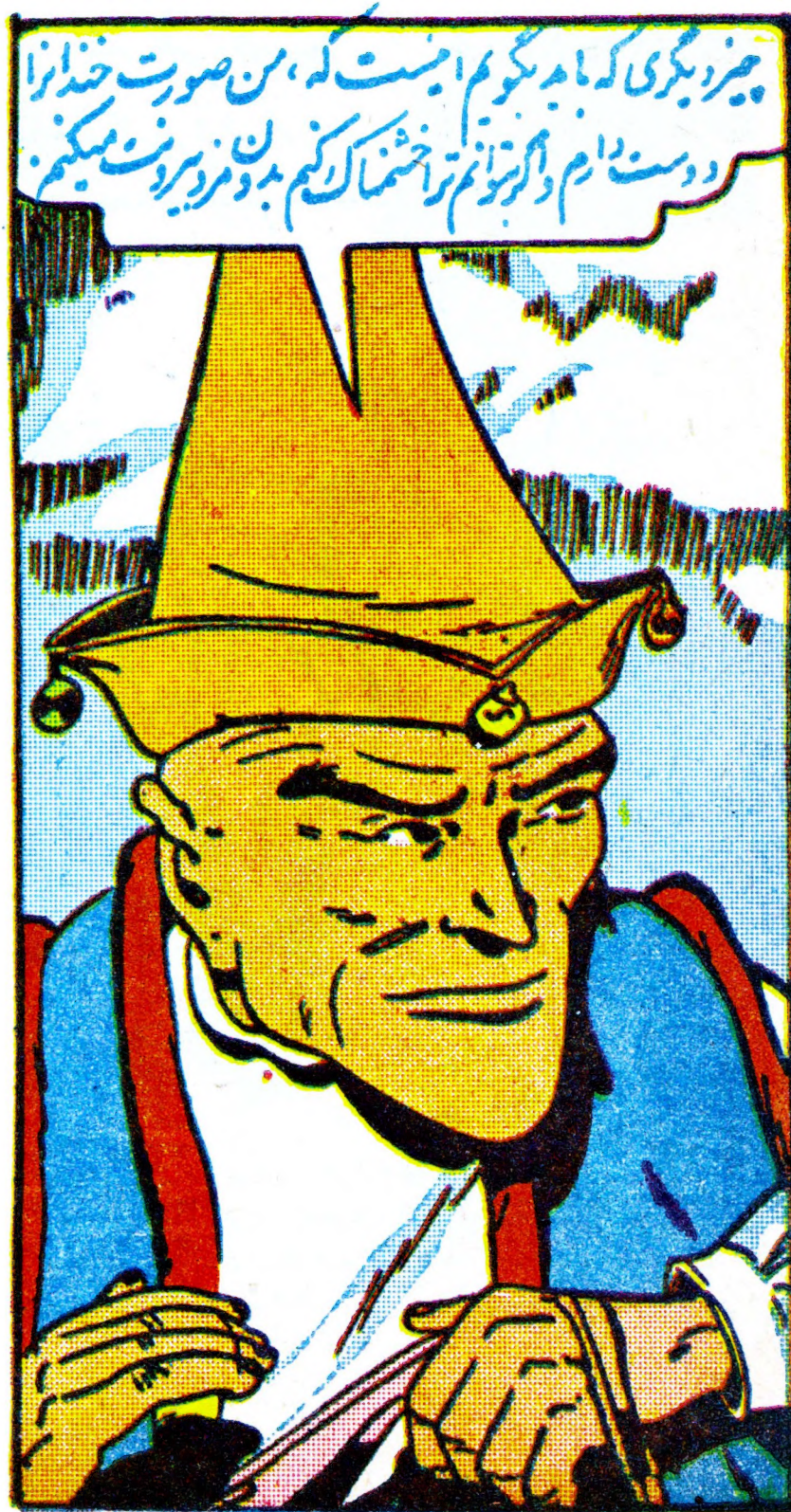
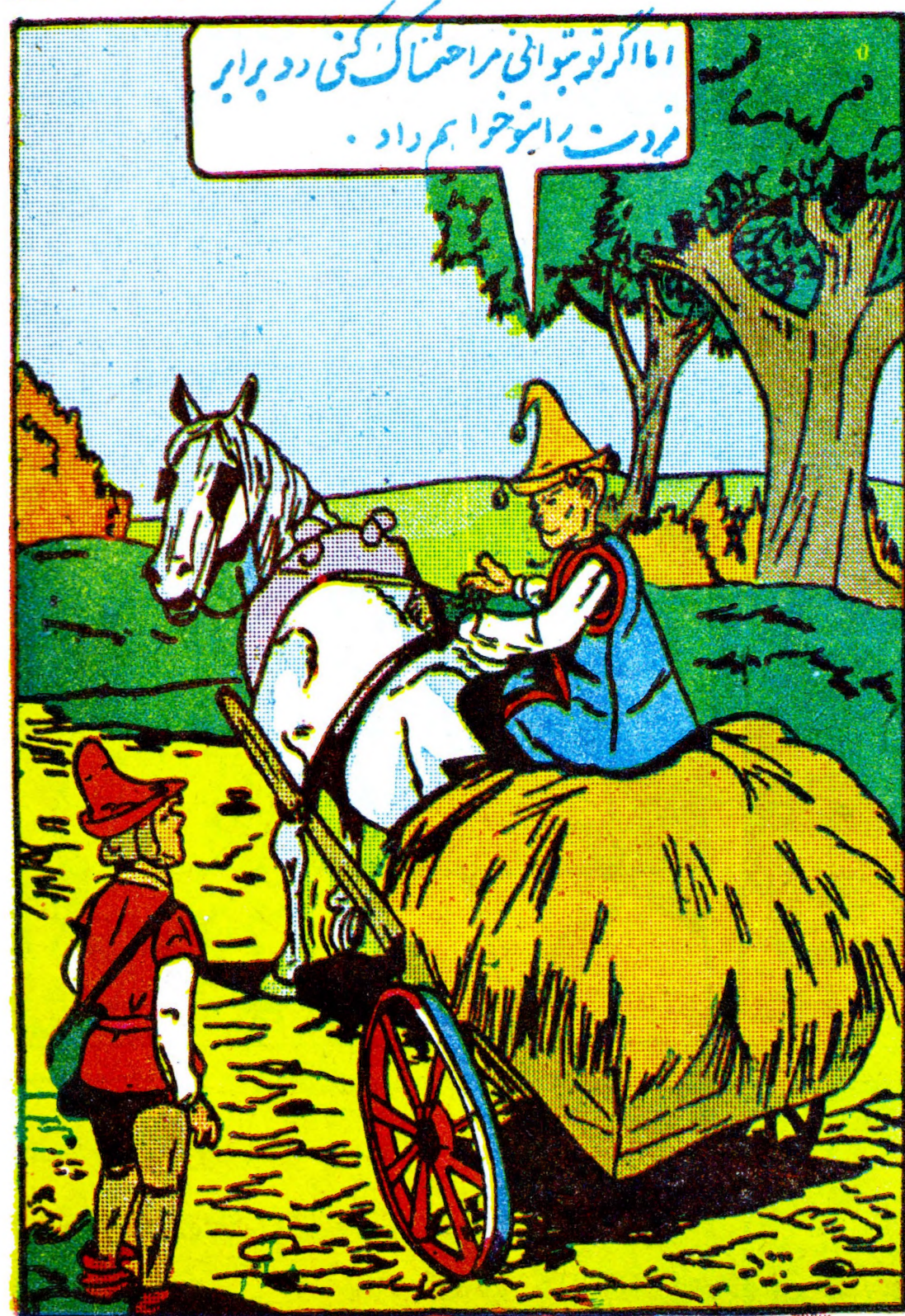
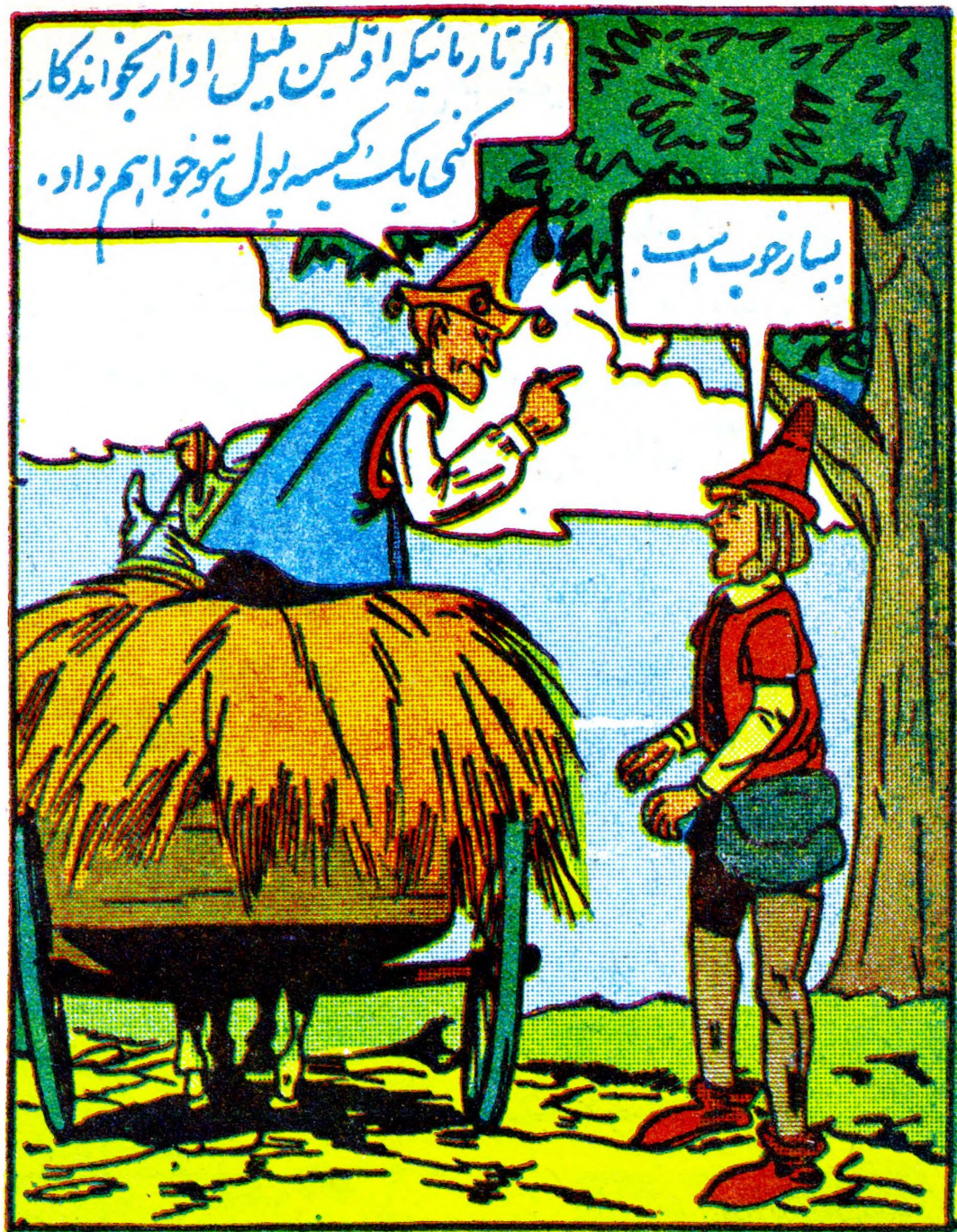
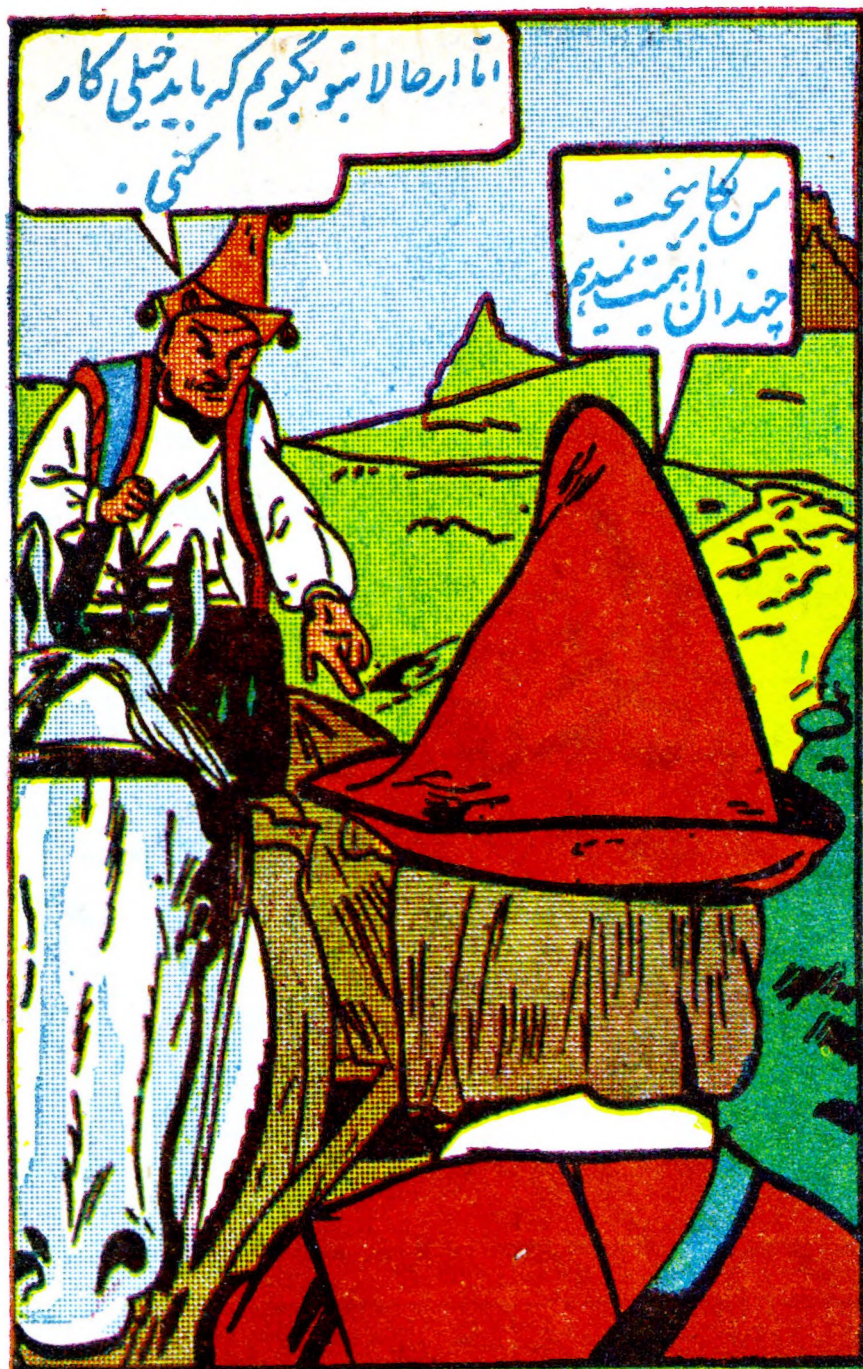
دست بدست گشت و باشوت محکم یکی از قرمزها به داخل دروازه رفت آه از نهاد محمد برآمد، قرمزها در آغوش همدیگر پریدند و شادیکنان توپرا به وسط زمین بردند آبی‌ها بانامیدی سربزیر به وسط زمین رفتند آنها از نبودن محمد ناراحت بودند آنها می‌دانستند اگر محمد بود حتما این توپرا مهار میکرد. محمد در بیشتر بازیها با آنها بود اصلا بودن محمد برای آنها قوت قلبی بود اگر در اول بازی گل می‌خوردند محمد آنها را دلداری میداد ولی حالا... توپ فورا از دست آبی‌ها خارج شد و در اختیار قرمزها قرار گرفت حمله آغاز شد قرمزها مانند عقاب در زمین آبی‌ها جا گرفتند و منتظر دریافت توپ شدند. توپ بازیچه پاهای قرمزها شده بود بطرف هم می‌فرستادند درحالی که چندآبی‌پوش مانند سگهای شکاری خسته و له‌له زنان در دنبال آن بودند. شوت بلندی از گوشه زمین شد و بعداز برخورد باسریکی از قرمزپوشها در داخل تورهای دزوازه جای گرفت. مردم همه متاثر شده بودند. فریاد شادی قرمزها کینه محمد را برمی‌انگیخت از همه بدتر در بین آبی‌پوشها اختلاف افتاد آنها که چند سال باهم بازی کرده بودند اکنون همدیگر را مقصر می‌دانستند. محمد تاب نیاورد و درحالی که سعی میکرد درست راه برود بداخل زمین رفت بعداز کمی گفتگو، محمد به سرعت لباسهای گلر را پوشید و بداخل دروازه رفت. همه خوشحال شدند بازیکنان بااینکه دوگل عقب بودند بااینهمه نورامیدی در دلشان تایید بازی شروع شد توپ در اختیار آبی‌ها قرار گرفت آنها هنوز آهنگ دروازه حریف را نکرده بودند که توپ دوباره بین پاهای قرمزها رفت حمله دست جمعی آغاز

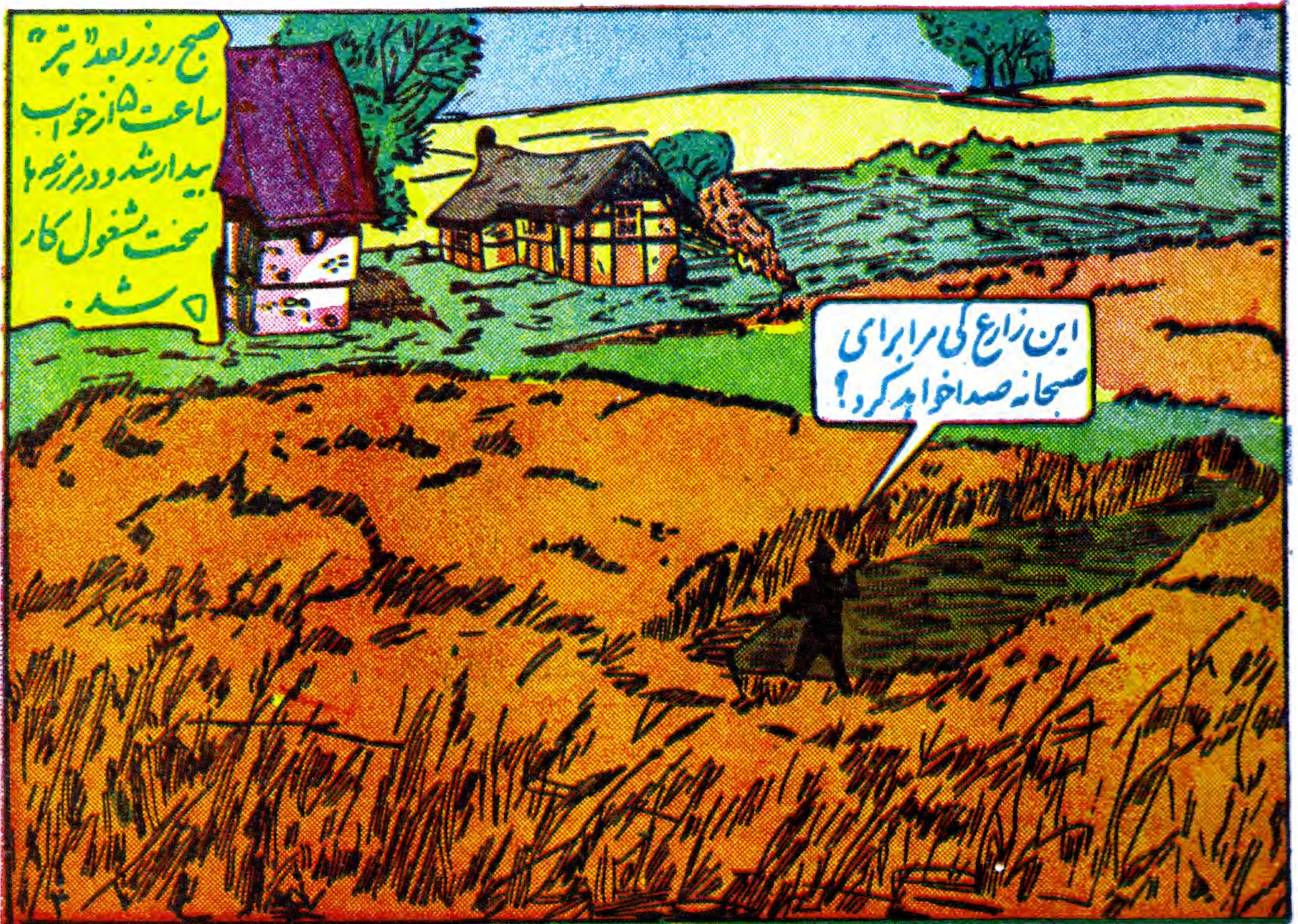
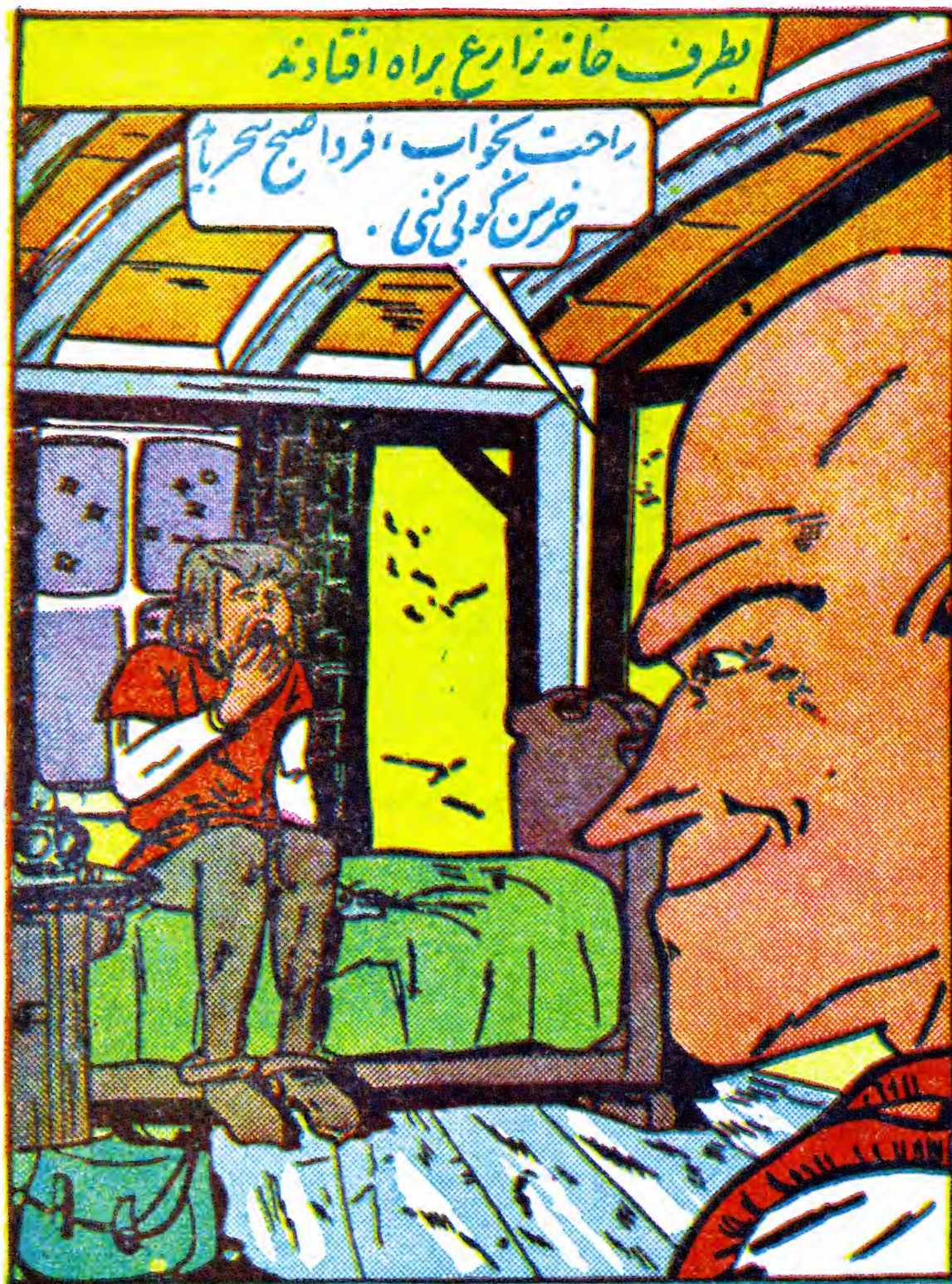
پنج بهمن ماه ۴۸

شد این به آن و آن به این خلاصه توپ محکم بطرف دروازه آبی‌ها شوت شد که در دست توانای محمد قرار گرفت همه برای او دست زدند بازیکنان که دیدند محمد این توپرا مهار کرد هنگامی که محمد توپرا برایشان انداخت همه کوشیدند تا شاید بتوانند جبران کنند. وضع عوض شد توپ زیر پای آبی‌پوشهای مایوس بود آبی‌پوشها دست به حيله قدیمی خود زدند همه توپرا بجلو بردند و ناگهان به عقب پاس کردند و آبی‌پوش عقبی بایک شوت دقیق توپرا در گوشه چپ دروازه حریف قرار داده همه بطرف هم دویدند و راضی بودند محمد گفت بچه‌ها اگر کمی دیگر کوشش کنید ما برنده خواهیم شد و بطرف پست‌هایشان رفتند. صفحه ۱۲ را بخوانید

قلم خود نویس آرتوس تنها قلمی است که در عین زیبایی و استحکام برای رفاه دانش آموزان و دانشجویان از طرف کارخانه سازنده آن با قیمت بسیار ارزان و مناسب عرضه شده است. فروش در کلیه نوشت افزار فروشیهای معتبر کشور

قرمزهای عصبانی خواستند باز آهنگ حمله دست‌جمعی را کنند ولی دیگر ورق برگشته بود درحالی که همه آنها در زمین آبی‌ها بودند ناگهان یکی از آبی‌پوشها توپرا گرفت و برای فوروارد چپ فرستاد همه بطرف دروازه قرمز می‌دویدند پیشاپیش همه يك آبی‌پوش باتوپ قرار داشت دروازه‌بان بجلو آمد ولی نتوانست توپرا بگیرد و توپ باخود آبی‌پوش در دل دروازه قرمز جای گرفت. روحیه آبی‌ها کاملاً قوی شده بود مرتب‌همدیگرا تشویق میکردند. خیلی زود بازی شروع شد قرمزها بداخل زمین آبی‌ها آمدند ولی این بار بادقت و مهارت بیشتر و ازاین حمله يك «کرنر» بدست آوردند. توپ از گوشه زمین در جناح چپ بطرف دروازه آبی‌ها زده شد می‌خواست مستقیم به سریکی از قرمزپوشها برخورد کند که محمد بایك جهش آنرا گرفت ولی دراین موقع لگدی محکم به ساق پای محمد خورد او درحالی که توپرا در آغوش گرفته بود بزمین غلتید. محمدر را دوباره از زمین خارج کردند دیگر او چیزی بیاد نداشت یکی از بچه‌ها باو گفت که بعداز اینکه او بیهوش شد و از زمین رفت بازی ادامه یافت و آنها با روحیه قوی يك گل دیگر نیز زدند. همه بچه‌ها از او قدردانی کردند و آرزو کردند که زودتر خوب شود و بتواند بازگردد. رضا گفت که کاپ مال محمد است زیرا او از همه ما بیشتر رنج و زحمت کشیده. محمد دوباره بخواب رفته بود و آنها سبد گل را گذاشتند و آرام در را بستند.

پایان

حل جدولهای شماره پیش

حل جدول شماره ۱

افقی :

- ۱ - سر - ارزش . ۲ - اسم - سیم .
- ۳ - را - بحر - ما . ۴ - جود -
- راز . ۵ - همت - نيك . ۶ - نهر -
- رژه . ۷ - مخ - روز - در . ۸ - داد -
- رمز . ۹ - سکون - یخ .

عمودی :

- ۱ - خارج - تماس . ۲ - ساوه . ۳ -
- سم - دمن - دو . ۴ - تهران . ۵ -
- سحر - رود . ۶ - ایران . ۷ - رم -
- زیر - رخ . ۸ - کژدم . ۹ - شتاب -
- هرزه .

حل جدول شماره ۲

افقی :

- ۱ - پیشه - من . ۲ - وقر . ۳ -
- بد - امان . ۵ - ماهی - ما . ۶ -
- خشم . ۷ - در - ارزش .

عمودی :

- ۱ - بیم . ۲ - یزد - آخر . ۳ -
- هش . ۴ - هواپیما . ۵ - قم . ۶ -
- مرا - مرز . ۷ - نوا .

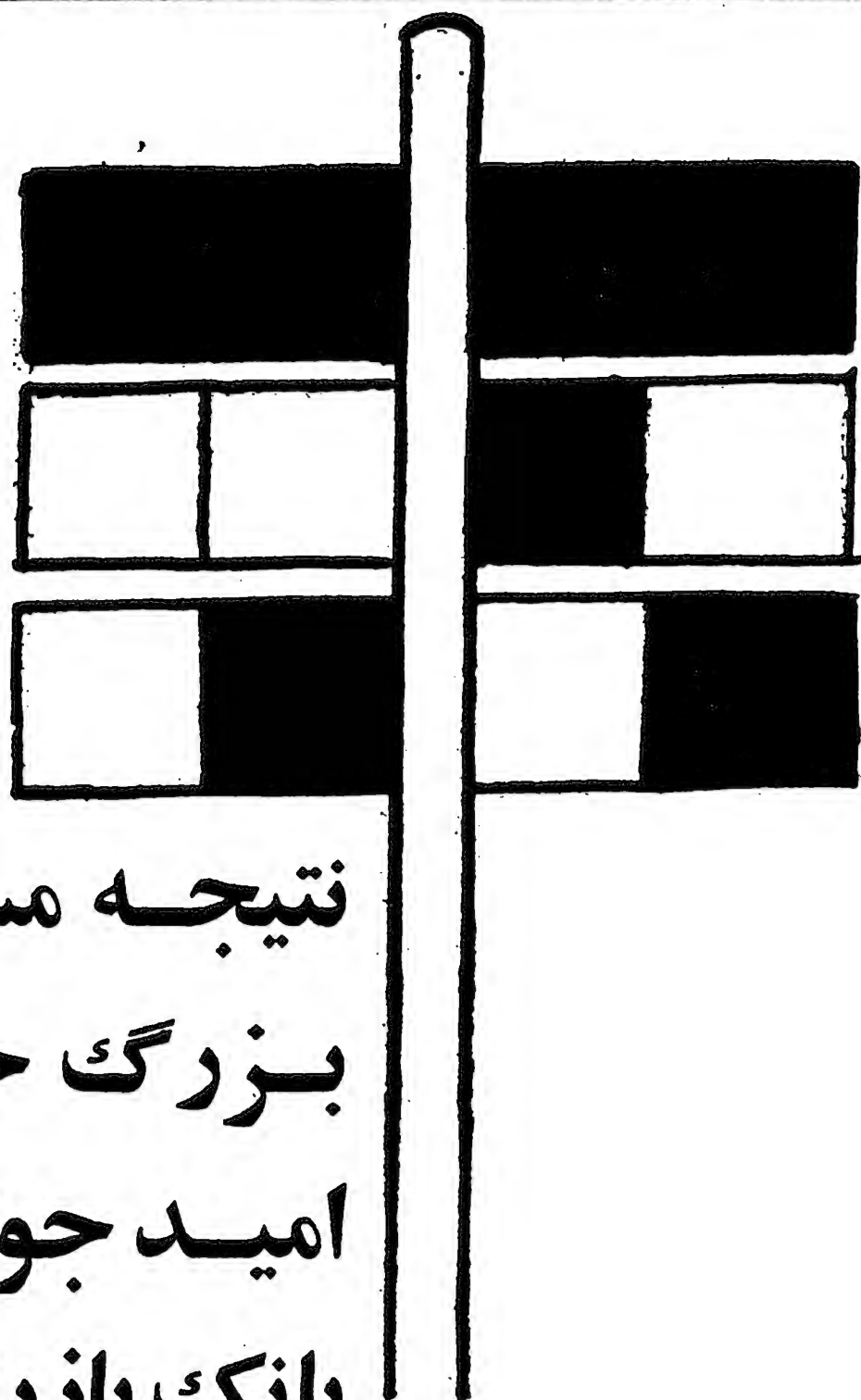
حل جدول شماره ۳

افقی :

- ۱ - دنده - بلند . ۲ - جمجمه .
- ۳ - دو - جم . ۴ - تکرار . ۵ - پا -
- نو . ۶ - زهره - جارو . ۷ - رگ -
- رز . ۸ - خوردن . ۹ - شش - نا .
- ۱۰ - نمایش . ۱۱ - دانه - یاری .

عمودی :

- ۱ - داد - شاد . ۲ - دراز گوش .
- ۴ - هجرت - خانه . ۶ - مجاری -
- گرداب . ۸ - بهتر - ناشی . ۱۰ -
- جانوران . ۱۱ - دام - آری .

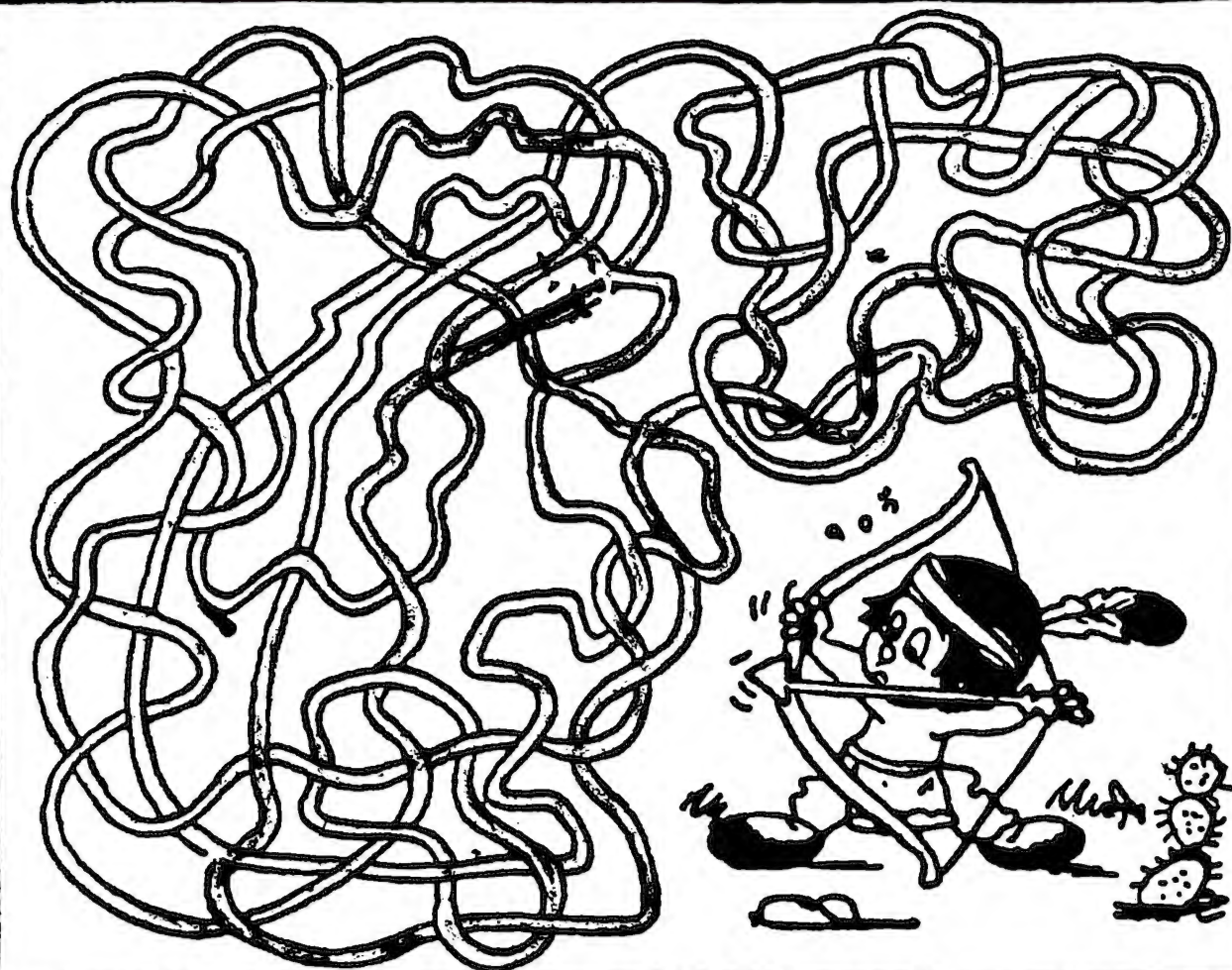
نتیجه مسابقه گنج بزرگ حساب امید جوانان بانک بازرگانی ایران

ساعت ۵ رده بعد از ظهر روز پنجشنبه ۲۵ دیماه مراسم تعیین شکل کلید با حضور تعداد زیادی از بچه‌هایی که در این مسابقه شرکت نموده بودند در سالن مرکزی بانک بازرگانی ایران انجام شد. برای تعیین خانه‌های سیاه و سفید از گویهای سیاه و سفیدی که در داخل گردونه قرار داشت استفاده شد. ضمن برگزاری این مراسم بحکم قرعه بدو ازده نفر از دارندگان حساب امید جوانان هر کدام مبلغ پنجهزار ریال کمک هزینه تحصیلی پرداخت گردید.

شکل اصلی کلید که با چرخاندن گردونه بدست آمد مطابق طرح بالا میباشد که متناسبانه هیچیک از شرکت کنندگان شکلی نظیر آنرا نفرستاده بودند ولی بانک بطرح هائیکه بطرح زیر نزدیک باشد جوایزی پرداخت مینماید
اسامی برندگان در شماره‌های آینده برای اطلاع بچه‌های عزیز اعلام میگردد.

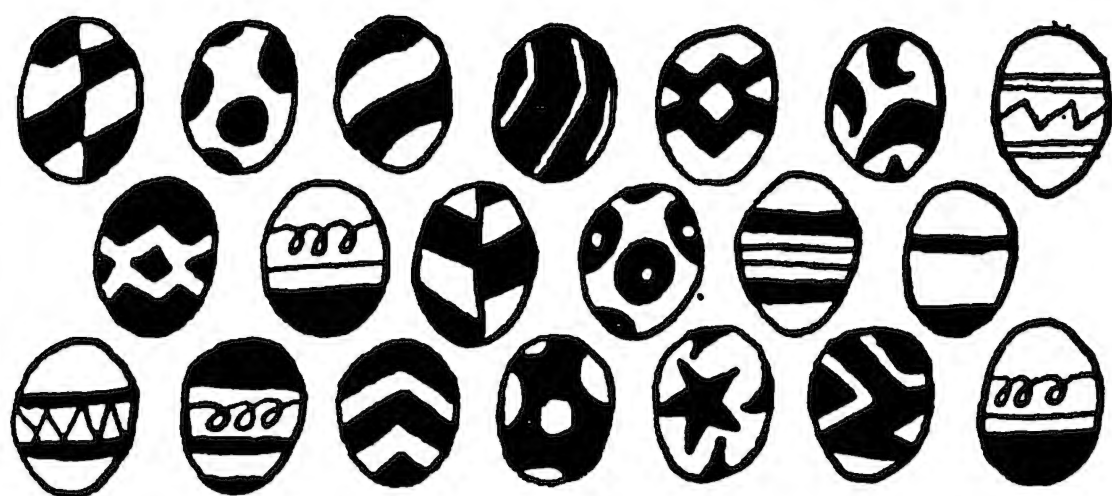
دویست هزار ریال جایزه

بانک این طرح را مجدداً با جایزه‌ی معادل دو برابر جایزه سابق یعنی مبلغ دویست هزار ریال بمسابقه میگذارد که شرایط شرکت در این مسابقه هفته آینده اعلام میگردد.

برای اینکه بدانید این
پس سرخ پوست بچه چیز
نیوانداری میکند طنابهارا
یکی یکی سیاه کنید تا آن را
پایینند.

در نگاه اول این بسیت توپ
باهم اختلاف دارند ولی
اینطور نیست دو تایی آنها
کاملاً باهم شبیه هستند
آن دو را پیدا کنید.

۱۲ اختلاف
این دو تاشی که از مکی
کشیده شده باهم ۱۲ اختلاف
دارند شما با دقت بیشتری
آنها را پیدا کنید.

این شکارچیان دلیر و دلا
 صحرای پای خوس دمدلان
 حالا ترسیده اند یانه نمیدانم
 اما دلشان میخواهد شاهم
 همراهشان باشند و آنها را
 محاسبه خوس رفته بوسانید

پس از مدتها فلرودت
 هنوز نفهمیده که در اینجا
 چیست، شما که ازاد
 ز رنگرید زود نقطه هارا
 بترتیب شما بهم وصل کنید
 و با و بگوئید.

برنده مسابقه

يك زمستان می‌توانیم آن را نگهداریم . پدر خیال دارد سال دیگر آن را بفروشد .

لاری جاری شدن چند قطره اشک را از چشمان خود حس کرد. او سعی کرد تا با بهم گذاشتن پلکها ، جلوی بیرون ریختن آنها را بگیرد . لحظه‌ای کوتاهی او تصور کرده بود که پدر کمره اسب را برای او خریده است و او خواهد توانست در راه مدرسه سوار بر آن شود همانطور که بچه‌های دیگر همکلاش که خانه آنها چند کیلومتری با مدرسه فاصله دارد سوار بر اسب های خود بمدرسه رفت و آمد میکنند. لاری یکبار دیگر بکمره اسب قهوه‌ای رنگ و لاغر نگاه کرد . او مطمئن بود که می‌تواند او را دوست داشته باشد و مانند دوست همکلاش کاترین که باسبش میرسد و زین قشنگ و افسار بادهنه نقره‌ای برایش تهیه دیده است از این کمره اسب لاغر مواظبت کند.

وقتی لاری ده‌ساله صدای پای اسبها را شنید ، سطل آب را بزمین گذاشت ، دستهایش را با شلوار جین خود خشک کرد و بطرف اصطبل دوید .

او همانطور که پدر و دو برادرش راب و تام داخل محوطه اصطبل شدند فریاد زد : پدر ! این اسب کوچولو را از کجا پیدا کردید ؟ پدرش همانطور که از اسب پیاده میشد ، کمره اسبی را که یالهایش ژولیده بود به لاری نشان داد و گفت : من او را از کسانی که اسب های خود را برای فروش ببازار می‌بردند خریدم. این کمره ، سال گذشته مادرش را از دست داده و کمی رنجور و مریض است.

لاری که از خوشحالی روی پای خودش بند نبود ، خود را بسروگردن کمره اسب آویزان کرد و آنرا نوازش نمود. تام برادرش خندید و گفت : زیاد جوش زن ، تو نمی‌توانی دريك تابستان ، اسب مریض را چاق کنی ، ما فقط

لاری بخودش جرات داد و روپدر کرد و گفت : پدر ، خواهش میکنم که اجازه دهید من از این اسب نگهداری و آن را برای خود تربیت کنم . من هم اکنون يك سکه ده سنتی پس انداز دارم ، آنرا بشما میدهم . سعی میکنم بقیه پول آنرا نیز از پول توجیبی خودم بشما بپردازم . پدر لاری خندید و گفت : از خدا میخواستم که می توانستم این اسب کوچولو را بتو بدهم ، ولی عزیزم ، تو میدانی که نگهداری يك اسب اضافی برای ما چقدر خرج داد . ما آن را در بهار که کمی چاق تر خواهد شد میفروشیم . پدر لاری همانطور که حرفهایش تمام میشد ، زین را از روی اسب خود برداشت و از آنجا دور شد تا زین را در محل خود قرار دهد .

لاری بكمك دو برادرش رفت و علوفه در آخور اسبها ریخت و سپس همانطور که بادت خود عرق پیشانی اش را پاك ميكرد روبه برادران خود کرد و گفت : شما نمی توانید بمن كمك کنید ، من هم میخواهم يك اسب برای خودم داشته باشم .

تام گفت : این کره اسب پاهای کوتاه و عضلات پیچیده ای دارد . اگر باو برسیم و او چاق شود ، بخوبی می توانیم در کشش از او استفاده کنیم و یا در چرانیدن گاوها درچمنزارهای بالا از آن بهره برداری کنیم .

راب بمیان حرف برادرش دوید و گفت : ولی این کره آنقدر ضعیف و رنجور است که شاید نتواند از زمستان سرد جان سالم بدربرد . بعلاوه تو دختر هستی ، اسب بدرد تو چه میخورد ؟ باو توجه کار میتوانی بکنی ؟

لاری - من می توانم سوار برآن شوم و

حصار خاردار را واری کنم و هرجا که احتیاج به تعمیر دارد معلوم کنم .

تام سری تکان داد و گفت : لاری راست میگوید ، بااین کار مقدار زیادی از وقت ما صرفه جوئی میشود و ما میتوانیم بدیگر کارهای مزرعه برسیم .

پس ، تام و راب تصمیم گرفتند با پدر حرف بزنند و کوشش کنند تا او را راضی کنند که کره اسب را به لاری ببخشند . اما پدر لاری همچنان معتقد بود که نمی تواند از يك اسب اضافی نگهداری کند . او تنها موافقت کرد که لاری از کره اسب مواظبت کند و اگر چاق و باندازه کافی قوی شد ، لاری میتواند پائیز سوار آن شود و بمدرسه برود .

سواری گرفتن از این کره اسب کار آسانی نبود . کره اسب که یکساله بود تاکنون نه زینی را بر پشت خود نگه داشته بود و نه افساری در دهن خود . لاری برای اینکه احساس کند که اسب مال خودش است ، سکه ده سنتی را پیدر داد و اسم کره اسب را «ده سنتی» گذاشت .

لاری همه روزه به ده سنتی آب و علوفه می داد ، او را تیمار میکرد ، یال و دم او را قشو میکرد و گاه و یونجه تازه در آخورش میریخت . کره اسب برای اینکه جوابی به محبت های لاری داده باشد همه جا بدنبال او می رفت . حتی یکبار که لاری بیاغ میوه رفت تا کمی میوه بچیند ، ده سنتی هم بدنبال او داخل باغ شد . تام برادرش حیرت زده خشمگین شد و گفت : دیگر کره اسب را بدنبال خود بداخل باغ نیاور ، او مقدار زیادی از شکوفه و میوه درخت ها را میخورد و شاخه ها را می شکند . راب باو گفت : نگذار که به همراه تو وارد

بالچه شود و گر نه خودم پیش از بهار سال آینده
او را از مزرعه بیرون میکنم .

اما کره اسب هیچوقت لاری را از نظر دور
نمی داشت و همیشه و همه جا بدنبالش میرفت .
حتی ، ده سنتی یکبار از پله ها بالا رفت و بدنبال
لاری میخواست داخل آشپزخانه شود . مادر
لاری فریاد زد : اگر یکبار دیگر اسب داخل
خانه شود ، من پیدرت میگویم که فوراً او را
ببازار ببرد و بفروشد !

لاری بازوهای خود را بدور گردن ده سنتی
انداخت و او را به بیرون منزل برد . کره اسب
بینی مرطوبش را به گونه های لاری مالید و
سپس روی کف چوبی ایوان منزل خوابید و
چشمان خود را بهم گذارد .

لاری سرو گردن کره اسب را نوازش کرد و
زیر گوشش گفت : تو داری چاق میشوی .
نفس گرم لاری گوش ده سنتی را غلغلک داد
و اسب تکانی بر سر خود داد ولی چشمان خود را
باز نکرد .

لاری دوباره زیر گوش او گفت : امیدوارم

که فراموش نکرده باشی که تو يك اسب هستی .
آخر من میخواهم بر پشت تو سوار شوم .

اما ده سنتی دوست نداشت که زین به پشتش
بگذارند . تام و راب هرچه کوشش کردند
تا کره اسب را نگهدارند و لاری زین را روی
او بگذارند ، نتوانستند . بدتر آنکه ده سنتی
اجازه نمیداد که افسار در دهنش بگذارند ،
اما او میگذاشت که لاری بر پشت برهنه اش
سوار شود و بدون افسار هرطور که لاری
بخواهد برود . يك روز وقتی پدرش دید که
لاری بر اسب پشت لخت و بدون افسار سوار
شده است روبه او کرد و گفت : لاری ، مثل
سرخ پوستها سوار اسب شده ای !؟

اسب ده سنتی گرچه در طول تابستان چاق
و قوی شده بود اما قدش بلند نشده بود و بیشتر
يك يابو شباهت داشت و بهمین سبب پدر لاری
نام ده سنتی را يابو گذاشته بود .

لاری در راندن اسب هنگام سواری راه خاصی
را بکار می برد . اگر او دستهایش را هنگامیکه
روی ده سنتی سوار بود آزاد روی زانوهایش
میگذاشت اسب بطور عادی قدم برمی داشت .

دوستانان کیهان بچه ها در شهرستانها

بترتیب از راست بچپ : فرنک شیروی دزفول ، سیامک موسی رضائی کرمانشاه ، فرشته صالحی ،
الهه طاقت ، لقا جهانگیری ، زرین جنکوک و لعبت دانشور لار فارس .

اگر دخترک دستها را به دو طرف نگه میداشت اسب یورتمه می‌رفت و اگر لاری دستها را بالای سر خود مستقیم نگه میداشت، اسب با بالاترین سرعت و چهارنعل می‌دوید. راب وقتی این طرز راندن اسب را دید خندید و گفت: ولی، لاری سرخ‌پوستها که دیگر این طور سوار اسب نمیشوند! لاری کمی ناراحت شد و از طرفی تعجب کرد و بفکر فرو رفت که از کی و چگونه این قرار بین او و دهسنتی گذارده شده است. دهسنتی آرام و بی‌حرکت می‌ایستاد تا لاری به پشتش سوار شود. سپس از جای خود تکان نمی‌خورد تا لاری با بلند کردن دستهایش سرعت و چگونگی حرکت را به او فرمان دهد.

تام وقتی میخواست سربسرها را بر سر بگذارد باو میگفت: لاری تو باید سریشم بشلوارت بزنی تا بروی اسب بچسبی و زمین نخوری! لاری در جواب میگفت: دهسنتی اسب با هوشی است و نمیگذارد من زمین بخورم. البته لاری میدانست که کمی عجیب است که کسی سوار بر اسب بدون زین و افسار بشود و با چرخاندن دستها در هوا، اسب را در حرکت راهنمایی کند و حتی بتواند بادست یالهای اسب و یا گردن او را نگهدارد.

پائیز سرانجام فرار سید و مدرسه‌ها باز شدند. دهسنتی راه پریچ و خم مدرسه را آرام می‌پیمود، بدون اینکه بخواهد، لاری دستهای خود را بالا ببرد. شاید حیوان میدانست که اگر لاری چنین کاری بکند کتابهای خود را دیگر نخواهد توانست نگهدارد. دهسنتی حتی اجازه داده بود که لاری طنابی بدور گردن او ببندد. آخر لاری می‌بایستی، او را در سایبان پشت مدرسه کنار دیگر اسبها ببندد. یکباره دهسنتی این

طناب را پاره کرد و سرخود را از میان پنجره بداخل کلاس لاری برد. کاترین باطعنه به لاری گفت: تو هنوز نتوانسته‌ای يك افسار برای یابویت تهیه کنی؟! لاری که جوابی نداشت بدهد کمی سرخ شد و گفت: دهسنتی من آنقدر باهوش است که دوست ندارد کسی افسار در دهن او بگذارد!

بعد از ظهر وقتی مدرسه تعطیل شد و بچه‌ها سراغ اسبهای خود رفتند، کاترین همانطور که گردن اسب کشیده و زیبای خود را نوازش میکرد روبه لاری کرد و گفت: اسبت خیلی کوچولو است. تقریباً نصف اسب من است! لاری که ناراحت شده بود تنها لبان خود را جوید و حرفی نزد.

ریزش برف آغاز شد و عبور از راه پریچ و خم کوهستانی هر روز مشکل‌تر میشد. لحظه بلحظه قطر برفی که روی زمین را پوشانیده بود زیادتر میشد، بطوریکه دیگر رد جاده‌ای را که بطرف مدرسه می‌رفت نمیشد پیدا کرد.

اما دهسنتی همچنان سر خود را پائین نگه میداشت و بدون آنکه راه مدرسه را گم کند لاری را بمدرسه می‌برد. در زنگهای تفریح برای اینکه اسبها سرما نخورند بچه‌ها آنها را تمرین می‌دادند و راه می‌بردند. برای لاری این کار ساده بود. او تنها راه می‌رفت و دهسنتی هم پشت سر او حرکت میکرد و نفس گرم او را لاری همیشه در پشت گردن خود حس میکرد. لاری به دهسنتی هویج و سیب میداد و گاهی هم یکی از تخم‌مرغ‌های سفتی که برای ناهار خود آورده بود باو میداد. کاترین باو میگفت: این چه جور اسبی است که تخم‌مرغ هم می‌خورد!

لاری میدانست که کاترین باو حسودی

میکند . آخر دهسنتی خیلی نجیب و باهوش بود و همه جا دنبال او می رفت و از دستش غذا میگرفت . اسب کاترین بدجنس بود و از دست او غذا نمیگرفت و اگر کاترین میخواست بار غذا بدهد دستش را گاز میگرفت . برفها آب شدند و بهار رسید . پدر لاری گفت : وقت آن رسیده که دهسنتی را بفروشیم .

لاری با التماس گفت : پدر خواهش میکنم او را تا چهارم ژوئیه نگهدارید تا من در مسابقه اسبدوانی سوار آن شوم .

پدر لاری گفت : بسیار خوب فقط تا چهارم ژوئیه .

لاری تام و راب را پیدا کرد و پرسید : جایزه اول در مسابقات چهارم ژوئیه چقدر است ؟ تام - جایزه اول همه مسابقات ۵۰ دلار است ولی چرا این سؤال را میکنی ؟ فکر نمیکنم این بابو بتواند در مسابقات شرکت کند !

لاری ببرادرش جوابی نداد و دهسنتی را به چمنزار هموار پشت اصطبل برد و از راب خواست تا يك فاصله ۲۰۰ متری را که طول مسابقات کوتاه اسبدوانی بود معین نماید . لاری سپس به تمرین با دهسنتی پرداخت . لاری پس از چندبار تمرین ، سرش را زیر گوش دهسنتی برد و گفت : شرط موفقیت در این مسابقه يك شروع تند و سریع است . دهسنتی سم خود را بزمین کشید و سرش را بعلامت رضا تکان داد و به لاری فهماند که مقصود او را فهمیده است .

سرانجام چهارم ژوئیه رسید . کاترین هم با اسب زیبایش در مسابقه کوتاه نام نویسی کرده بود . کاترین با صدای بلند بطوریکه همه بشنوند به لاری گفت : تو هنوز نتوانسته ای زین و دهنه برای یابوی خودت دست و پا کنی ؟

لاری که دیگر از نیشخند های کاترین ناراحت نمیشد گفت : در این هوای گرم فکر نمیکنم ، زین و دهنه لازم باشد . اما ، لاری احساس کرد که از چکمه های زیبائی که کاترین پیا دارد خیلی خوشش آمده است .

اسب ها و سوارکاران در خط آغاز مسابقه صف کشیدند . دهسنتی از همه کوتاهتر بود و وقتی لاری روی آن نشست حس کرد که از هر دو سوار کاریکه در دوسویش قرار دارند کوتاهتر است . لاری وقتی بجلوی خود نگاه کرد در فاصله ۲۰۰ متری نوار پایان مسابقه را دید که بدوتیر در دو طرف خط مسابقه بسته شده بود . لاری زیر گوش دهسنتی گفت : بسیار خوب ، ما باید زودتر از همه آن نوار را پاره کنیم . لاری سپس بادست گردن اسب خود را نوازش کرد .

داور مسابقه با آتش کردن يك طپانچه در هوا آغاز مسابقه را اعلام کرد . لاری دستهای خود را در هوا بالا برد و دهسنتی مثل باد بحرکت درآمد . لاری دوپای خود را محکم بشکم اسب چسبانید . همه فریاد میزدند و اسبها به تندی حرکت میکردند و نفس میزدند ولی بلندترین صدائی که بگوش لاری میرسید ، صدای ضربان قلب خودش بود . او هم چنان دستهای خود را بالای سرش در هوا نگهداشته بود و ناگهان حس کرد که چیزی به صورتش خورد . این نوار پاره شده پایان مسابقه بود . اسب دهسنتی

کیهان بچه ها

پیتون پلیس

اثر : گریس متالیوس - ترجمه پرویز مهرباب

منتشر شد

جلد اول ۲۱۱ صفحه - بها ۳۰ ریال

شرکت سهامی کتابهای جیبی

مسابقه را برده بود. لاری پیش از کاترین
پایان مسابقه رسیده بود.

پدر لاری بازوانش را بدور دخترش حلقه
کرد و او را نوازش نمود و همانطور که
میخندید گفت : آفرین دخترم ، عالی بود .
مردم تصور میکردند که تو باید دیوانه باشی که
بدون زین و افسار با این اسب در مسابقه شرکت
میکنی . اگرچه دهستی تند میدود ولی چه
کسی بغیر از تو می تواند سوار بر آن شود ؟
چه کسی جرات میکند آن را بخرد ؟

لاری از شادی فریاد کشید و گفت : اوه
پدر ، یعنی شما دیگر نمیخواهید آن را بفروشید ،
من بقیه قیمت آن را هم بشما می دهم . من همه
جایزه را بشما میدهم تا دهستی را بمن
بدهید .

پدر لاری گفت : نه دخترم ، تو قبلا قیمت

آنرا داده ای ، یادت نیست ؟ بعلاوه تو بادهستی
برای مزرعه کار هم کرده ای . دهستی هم اکنون
کاملا مال تو است.

لاری همانطور که از پدر تشکر میکرد دستی
به سر و گردن دهستی کشید و گفت : او برای
اینکه نشان دهد اسب خوبی است و مسابقه را
می برد به سازو برگ لوکس و گران قیمتی احتیاج
ندارد. من با پول مسابقه تنها مثل سرخ پوشتهایک
پتوی زیبا برایش میخرم تا زمستان سرما نخورد
و از بقیه پول برای تهیه علوفه زمستانی او
استفاده میکنم .

لاری سپس رو باسبش کرد و گفت : تو از
همه پولهای دنیا با ارزش تری و دهستی همانطور
که سم های خود را بزمین می سائید بعنوان
موافقت سرش را تکان داد .

پایان

سرانجام لاری با اسب
کوچکش ((ده سنتی))
برنده مسابقه شد .

دقتی که مسافری سوار کشتی شدند.

این هتیکر که ما خانم اولین ازدواج کرده.

عجب جکسن من خیلی عظیم که ترا
ابطوری بلنیم.

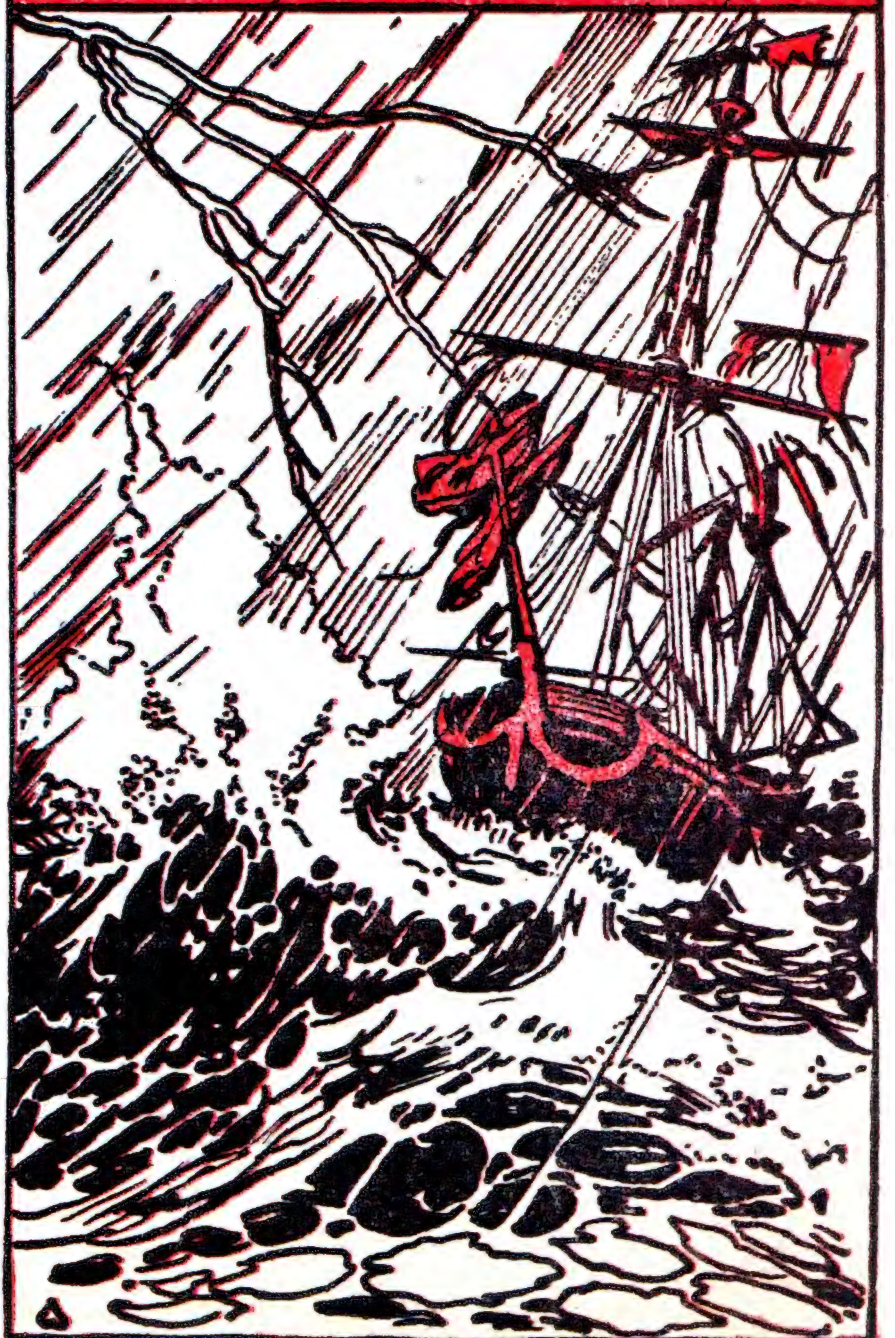
من مان خریدار با
شرافت در میادوم.

بادلی همال او پیش او رفتم.

چند روز بعد طوفانی شد.

ما مجبور بودیم که کشتی را تولا کنیم و بعد با بن جزیره رسیدیم.

دو سال گذشت و چهار نفر از مردان مردند و در این
موقع بود که تو بدبخت آمدی.

مادرای یک
پرسیدیم.

خوشخانه ما زمانی باین خرید آمدیم که مرغهای دریا
دو اینجا بودند باین توانستیم مقداری آذوقه ذخیره
کنیم. بعد این اطاف را با تخمه ها و چوبها گشتی ما ختم و امید
نجات از این جزیره را هم از دل بیرون کردیم.

حالا تو تمام سرگذشت را میدانی
خواهی میبینم چقدر دیکری از من
پرسی.

دو سال و نیم بعد ناخزای کشتی بر
رنگی افتاد و مرد، مادر تو هم بودند
مرد فقط تو و من در این جزیره
ماندیم.

شش ماه بعد پدر تو پا پیدا شد.

ما هم جارا کشیم خانم هنیلکو،
ماغبوانیم او را پیدا کنیم.

شاید یک ماهی که داشت
از شکار میکرد او را به
دریا کشیده.

* * * * * ویلیام موریس و اتومبیلهایش * * * * *

وقتی شما نام ویلیام موریس را بر زبان می‌آورید شاید اول فکرتان متوجه اتومبیل‌هایی که او ساخته بشود و فکر کنید که تمام زندگیش را در اتومبیل‌سازی گذرانده ولی اینطور نیست. او اول در یک مغازه دوچرخه‌سازی شروع بکار کرد. هر روز دوچرخه‌ها را باز میکرد، تمیز میکرد و بعد آنها را می‌بست تا اینکه در این کار مهارتی بدست آورد. هر هفته کمتر از یک لیره مزد داشت و این پول برای او کافی نبود. یکروز به‌استاد خود گفت که مزدش را زیاد کند ولی او قبول نکرد. موریس آنجا را ترک گفت درحالی‌که فقط ۴ پوند داشت بخود گفت: اگر موریس پول بیشتری میخواهد باید برای موریس کار کند نه برای کس دیگری و باهمان ۴ پوندی که داشت یک مغازه دوچرخه‌فروشی باز کرد در خیابان جیمز در آکسفورد. مردم آکسفورد که دوچرخه را وسیله مفیدی برای رفتن به‌دانشکده، میدانهای بازی، رودخانه و جاهای دیگر میدانستند از این مغازه شروع بخرید دوچرخه کردند و موریس مشهور شد. اکنون تعداد دوچرخه‌هایی که در آکسفورد هست بیشتر از سال ۱۸۹۳ است ولی در آن سال هم مردم آکسفورد زیاد دوچرخه‌سواری میکردند. موریس همیشه آماده کار بیشتر و مهمتر بود او هرروز ۱۲ تا ۱۴ ساعت شاید هم بیشتر کار میکرد دوچرخه‌هایی را که خراب میشدند در مدت ۲۴ ساعت درست میکرد و تحویل صاحبانشان میداد. یکروز یک مرد چاق پیش موریس آمد و گفت: برای من یک دوچرخه بساز.

موریس دوچرخه‌های مغازه خود را باو نشان

داد و گفت: اینها چطورند؟
- اینها خیلی برای من کوچک‌اند. می‌توانی یک دوچرخه‌سازی که ازاینها بزرگتر باشد؟
- بله، البته.

موریس شروع بکار کرد و ازاین ببعده سازنده دوچرخه بحساب آمد دوچرخه‌سازان دوچرخه‌های خود را برای موریس می‌فرستادند که برایشان بفروشد. اگرچه روزبروز کار او بهتر میشد ولی او نمیخواست زندگی خود را تماما دراین کار بگذراند.

دراین زمان تازه چند اتومبیل که مال ثروتمندان بود در خیابانهای لندن رفت و آمد میکرد.

موریس بخود گفت: جوانان هم علاقمند به‌رانندگی هستند - عده‌ای هم بودند که میگفتند اتومبیل پرسروصدا و پرخرج است ولی نمیدانستند که دوامشان زیاد است. موریس عقیده داشت که اتومبیل را باید زیاتر و کم سروصداتر ساخت تا دوامش بیشتر شود. وقتی مردم اتومبیل‌های خود را پیش او می‌آوردند که تمیز کند او بالاترین کوشش خود را بکار میبرد تا تجربه و دانشی راجع باتومبیل بدست آورد. در آن موقع البته اتومبیل زیاد نبود ولی درعوض موتورسیکلت بعلت ارزانتر بودن آن از اتومبیل خیلی فراوان بود موریس بخود گفت: منکه توانستم دوچرخه را بسازم پس چرا بساختن موتورسیکلت اقدام نکنم. بزودی شروع بکار کرد و طولی نکشید که چندتائی ساخت. دراین هنگام قرار بود در لندن موتورهای جدید کمپانیهای مختلف به‌نمایش گذاشته شود.

موريس ميخواست دو موتورسيكلتي كه ميسازد باين نمايشگاه ببرد . براي اينكه موتورسيكلتها را بموقع آماده كند مجبور بود ساعتها باجديت بكار مشغول باشد او توانست آنها را قبل از شروع نمايشگاه تمام كند و باترن بلندن ببرد . در ايستگاه كه پياده شد آنها را به نمايشگاه فرستاد و بعد سوار يكي از ترنهای زیرزمینی لندن شد و چون خیلی خسته بود بخواب رفت . ترن چندبار دور شهر گشت و موريس از خواب بيدار نشد تا آخر شخصي متوجه شد و او را از خواب بيدار كرد .

وقتي موريس ديد كه مردم موتورسيكلت هايش را پسنديدند خوشحال شد . بزودي دستور ساختن تعداد زيادي موتورسيكلت باو داده شد و چون موريس نمي توانست خودش بتنهائي تمام كارها را انجام دهد بنا بر اين چندكارگر گرفت . و شغل او كم كم داشت شهرت جهاني پيداميكرد . بعضيها پول كافي براي خريد موتورسيكلت نداشتند ولي مايل بودند كه آنها را سوار شوند بنا بر اين موريس چندتائي ساخت و درمغازه اش نگه داشت و براي يك يا دو ساعت يا حتي يكروز آنها را كرايه ميداد و باين پول مجبور بود كه وسايلي براي ساختن موتورسيكلت و دوچرخه هاي جديدش بخرد . تنها علاقه او بكارش بود كمتر هم بسرولباس خود توجه ميكرد فقط كارش را دوست ميداشت وقتي موريس ديد بتنهائي نمي تواند كار كند بادو نفر ديگر شريك شد ولي طولي نكشيد كه شركت آنها با اشكالاتي روبرو شد و موريس از آنها جدا شد . بعد از اين موريس تنها كار ميكرد و نيرويش را در كارش كه مطمئن بود بهتر پيش ميرود صرف ميكرد .

موريس باز بخود گفت : من موتورسيكلت ساختم چرا اتومبيل نسازم و بعد تصميم گرفت كه اتومبيل هم بنام خود بسازد . اول از همه

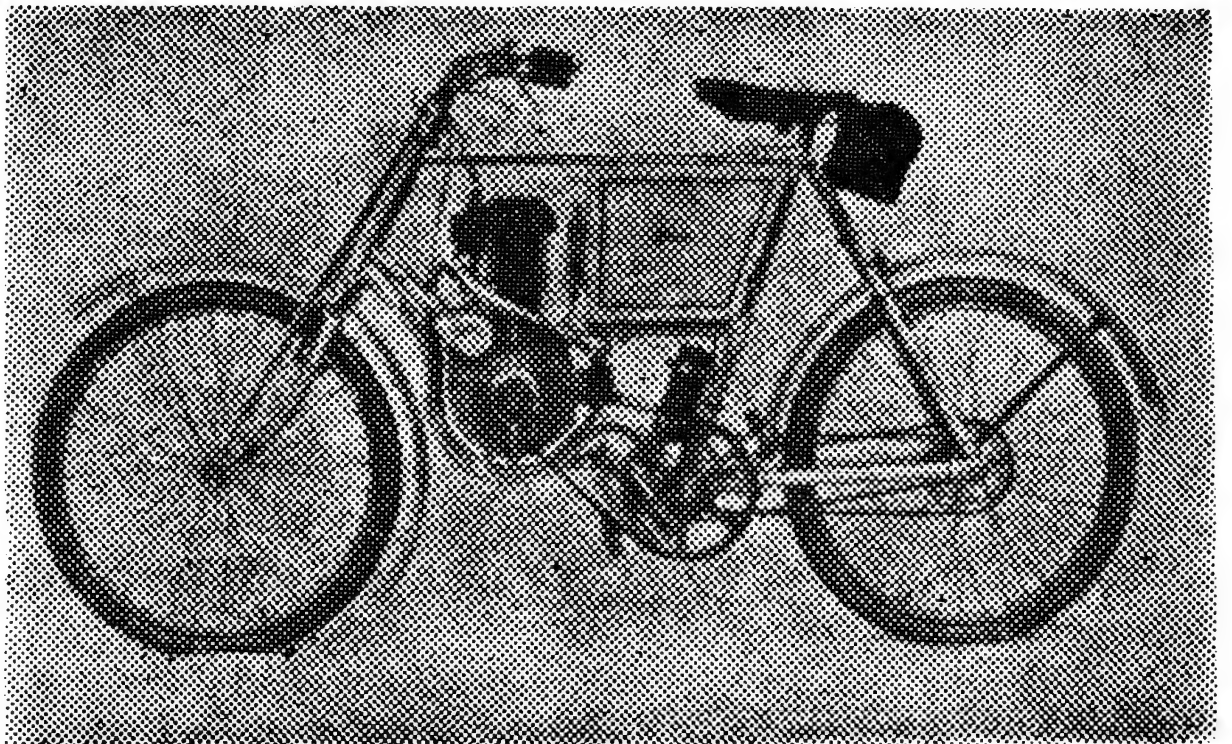
تمام چيزهائي را كه يك نفر در ماشين احتياج داشت در نظر گرفت و بعد بخود گفت : بايد اين اتومبيل خوب حركت كند ، گران نباشد ، رانندگي با آن آسان باشد و نيز بايد جلب توجه كند . اتومبيلهائي كه در اين دوره وجود داشتند خيلي گران بودند و عده كمی از مردم آنها را ميخریدند . موريس ميخواست كه اتومبيل هايش را طوري بسازد كه همه با پول كم بتوانند آنها را بخرند و به اين ترتيب فروش خودش را زياد كند . اولين اتومبيلي كه ساخت نزديك بسه سال طول كشيد (۱۹۱۳-۱۹۱۰) . كمپانيها هر اتومبيلي كه ميساختند با قبلي فرق داشت ولي موريس ميخواست تمام اتومبيلهايش يك شكل ساخته شود . ميخواست بعوض پنج چرخ براي يك اتومبيل هزار عدد براي ۲۰۰ اتومبيل بكار برد و بعوض ۲۰۰ تکه وسيله يكصد تکه بكار برد باين وضع خريداران با پول كم مي توانستند صاحب اتومبيل شوند و وسايل يدكي هم در اينصورت موجود بود . در سال ۱۹۱۲ نمايشگاهي از اتومبيل برگزار شد ولي اولين اتومبيل موريس آماده نبود تا آنرا به اين نمايشگاه ببرد . ناچار

او مدل‌ها و نقشه‌هایی از این اتومبیل را باخود به‌نمایشگاه برد و توجه مردم به آن جلب شد. یکی از این مردم آقای «گوردون استیوارت» به آکسفورد رفت تا وقتی اتومبیل موريس آماده می‌شود آنرا ببیند.

موريس «استیوارت» را با اتومبیل بیرون برد سرعت اتومبیل ۵۰ کیلومتر در ساعت بود در این موقع اتومبیل صدائی کرد و ایستاد چیزی از آن شکسته بود. استیوارت چون از اتومبیلها مطلع بود باین موضوع اهمیت نداد و بعد دستور ۴۰۰ دستگاه اتومبیل به موريس داد آرزوهای موريس حالا داشت شکل حقیقی بخود میگرفت. پول زیادی در انتظارش بود و باین پولها می‌توانست اتومبیلهای زیادتری بنام خودش بسازد. چون وضع مالی او خوب بود محلی را در خارج از آکسفورد گرفت و به ساختن انواع و اقسام اتومبیل شروع کرد.

یکی از کمپانیها اتومبیلهایی با این مارک‌ها ساخت. موريس آکسفورد، موريس کولیز، ام‌جی، ولزلی، موريس، ای‌سیس و چند اتومبیل دیگر. یکبار موريس در فرانسه چند اتومبیل برای فروش ساخت ولی بزودی تلفت شد که فرانسویان غیر از اتومبیل مارک فرانسه اتومبیل دیگری نمی‌خرند بنابراین کارش را در آنجا تعطیل کرد موريس ثروتمند شد، عنوانهایی

مانند سر ویلیام موريس و لرد نول‌فیلد بدست آورد اول بیشتر پولش را خرج شرکت‌های خود کرد ولی طولی نکشید که آن پولها بصورت سود دوباره باو برگشت.

کمتر کسانی به‌مهربانی ویلیام موريس بودند موريس بالاترین کوشش خود را برای آسایش کارگران خود میکرد چون آنها بودند که او را باین پایه ثروت رساندند. بآنها کمک پولی میکرد در خرج پول بسیار دقت داشت و میدانست که پول همیشه خوشبختی نمی‌آورد چه بسا که ناخوشی بدبختی یا حتی مرگ به‌مراه می‌آورد. کمتر ممکن بود که یک نفر کمک کند اما حاضر شد که ۲۶ میلیون پوند را به‌گروه زیادی از مردم بدهد (یادتان باشد که وقتی شروع بکار کرد فقط ۴ پوند سرمایه داشت) میلیونها پول به‌دانشگاه‌های آکسفورد و لندن و بیرمنگام داد و یک دانشکده در آکسفورد بنام او خوانده میشد و آن نافیلد بود. برای کمک به کودکان فقیر و بیماران پول میداد. زمانی در انگلستان بیکاری فراوان و خیابانها پر از مردم بیکار بود و او باین کمک‌ها صدها خانواده را خوشبخت کرد. هرگز نمی‌خواست کسی از او تشکر کند دلش می‌خواست تا آنجا که می‌تواند بمردم کشورش کمک کند تا پس از مرگش دیگران از او سرمشق مهربانی بگیرند. می‌توان یقین داشت که در بستر مرگ کارهای نیکی که کرده بود بیاد می‌آورد و خوشحال میشد. بعضیها از کارهای او خوشحال نبودند و میگفتند که موريس این کارها را برای تبلیغ ماشینهای خود کرده و این چنین گفته‌ها او را رنجیده خاطر میکرد هر وقت کسی کار خوبی بکند بسیاری هستند که برای

دوستداران کیهان بچه‌ها در لار فارس

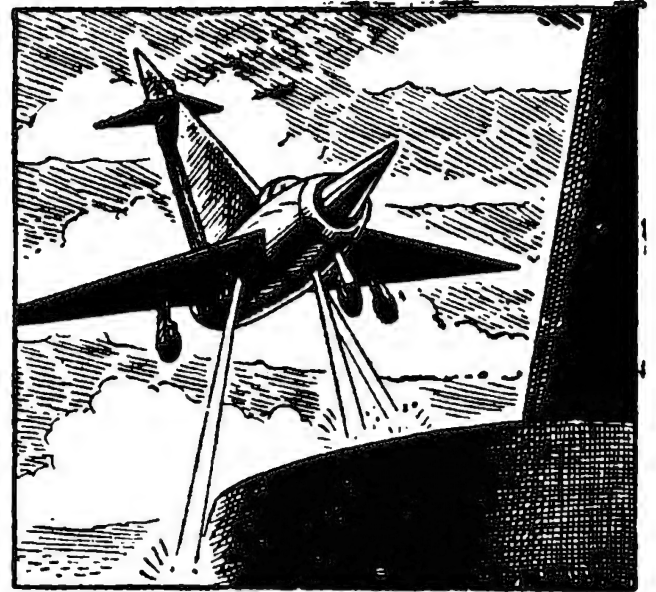

بترتیب از راست بچپ : زیبا خودمهر، فرزانه سیار، زینب ضاربئی، میترا عماد، فوزیه منیری، فوزیه خلیل آزاد، شهناز قانعی.

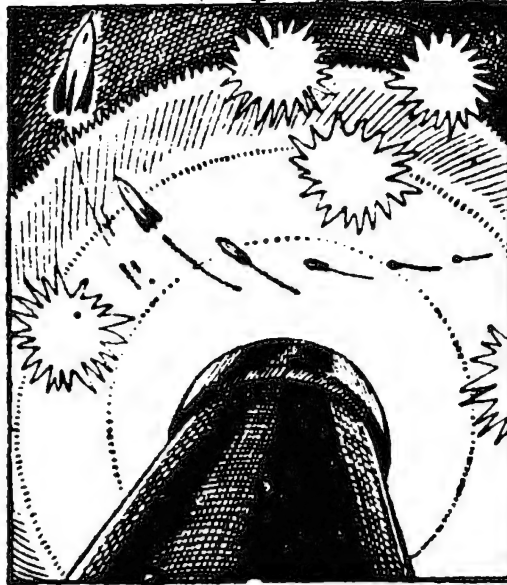
اینکار دلیل‌های بد می‌آورند و به‌مورس هم همان چیزهائی را نسبت میدادند که به‌دیگران نسبت می‌دادند. عده‌ای دیگر میخواستند قسمتی از ثروت او را بدست آورند و حتی یکی هم نقشه‌ای برای اینکار کشید. آن شخص تولمان پسر يك ساعت‌ساز آلمانی بود. او میخواست ۱۰۰۰۰۰۰ شلینگ از لرد نوفیلد (همان مورس سابق) بگیرد ولی میدانست که نوفیلد این پول را باو نخواهد داد. بعد نقشه‌ای کشید باخود گفت که باداره نوفیلد میروم او را بایک اتومبیل لب دریا می‌آورم و بعد باکشتی او را بوسط دریا میبرم و مجبورش میکنم که چکی به مبلغ ۱۰۰۰۰۰۰ شلینگ برایم بنویسد. تولمان چون نمی‌توانست به‌تنهایی اینکار را انجام دهد. از دوست خود «رامس‌دن» خواست که او را کمک کند. رامس‌دن نمیخواست قبول کند ولی برای اینکه از قضیه باخبر شود پذیرفت. آنها يك کشتی كوچك اجاره کردند و مقداری غذا توی آن گذاشته بعد تولمان نامه‌ای به‌نوفیلد نوشت و خود را ویلسن معرفی کرد در نامه نوشت که من برای يك روزنامه کار میکنم و میخواهم که درباره زندگی و اتومبیل‌های شما چند سؤال بکنم و خواهش میکنم يك وقتی را برایم تعیین کنید که باداره‌تان بیایم. وقتی نامه

بدست نوفیلد رسید او وقت ملاقات را تعیین کرد. روزی که تولمان میخواست بدیدن نوفیلد برود روی کاغذی اینطور نوشت: آقای نوفیلد باویلسن سوار اتومبیل شوید. راننده این اتومبیل هم رامس‌دن است. بعد کاغذ را در جیبش گذاشت تا روز ملاقات او را به‌نوفیلد نشان دهد. همانطور که گفتیم تولمان میخواست نوفیلد را به‌کشتی ببرد و او را وسط دریا مجبور کند که چکی بمبلغ ۱۰۰۰۰۰۰ شلینگ بنویسد و بعد رامس‌دن را مواظب او بگذارد و خودش به‌بانك برود پول را بگیرد و مقداری از آن را هم به رامس‌دن بدهد. اتومبیل بسوی اداره نوفیلد پیش میرفت. آنها در خیابان آکسفورد بودند که تولمان به «رامس‌دن» گفت که مثل اینکه امروز روز مناسبی برای دیدن نوفیلد نیست بهتر است اتومبیل را اینجا نگاه‌داری و بروی باو تلفن کنی که فردا می‌آئیم. رامس‌دن که از نقشه تولمان خبردار شده بود از اتومبیل پائین آمد و بطرف تلفن عمومی رفت ولی بعوض اینکه به‌نوفیلد تلفن کند به پلیس تلفن کرد و نقشه شیطانی تولمان را برای آنها تعریف کرد و گفت که از کجا تلفن میکند پلیس‌ها هم فوراً خود را با آنجا رساندند و تولمان را دستگیر کردند.

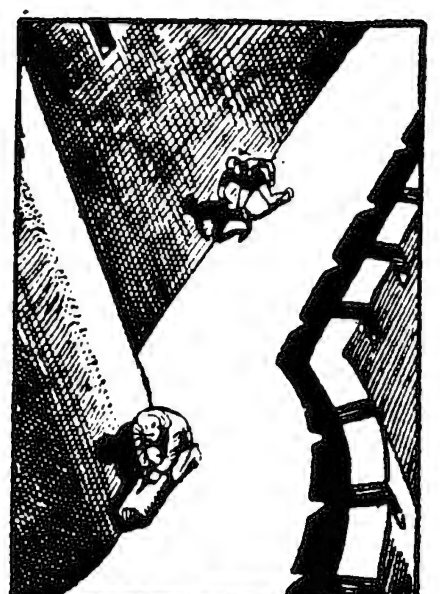
پایان

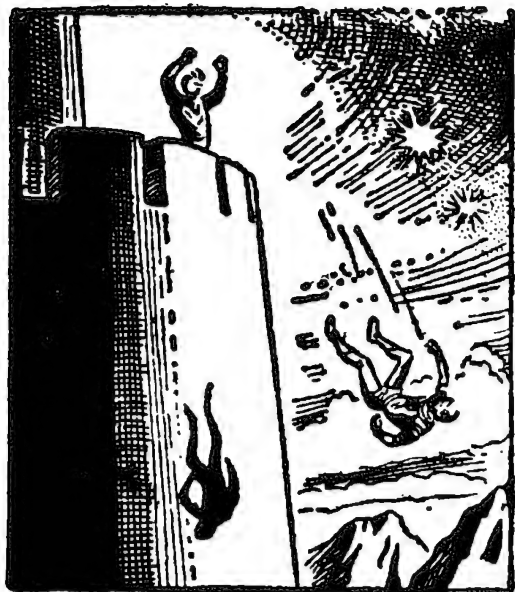
جان شعاعهای مغناطیسی جدید هورزل را بکار انداخت و کم کم بسمت بالا رفت تابکنگره‌های دیواره برج محلی که می‌خواست رسید. در این موقع از هورزل بیرون پرید و زیر هواپیما رفت و یک بسته عجیب را از شکم هواپیما بیرون آورد و در حالیکه بسته را بسمت محل مخصوص میبرد باخود گفت خوب نقشه‌ای کشیده‌ام. مغناطیس غول‌پیکر...

جان با کمال دقت بدستور شورتون گوش میداد و یاد می‌گرفت که بمب ساعتی را چطور بگذارد تا بخوبی کار کند. گوئی که تا آن موقع دیوانه‌وار خوشحال بود اگر می‌دانست که در پایین برج چه خبر است کمتر خوشحالی می‌کرد. در این موقع والدون متوجه خطری شد که بجان نزدیک میشد بنابراین دستها را بهم مالید و فریاد زد: «جان مواظب پشت‌سرت باش»

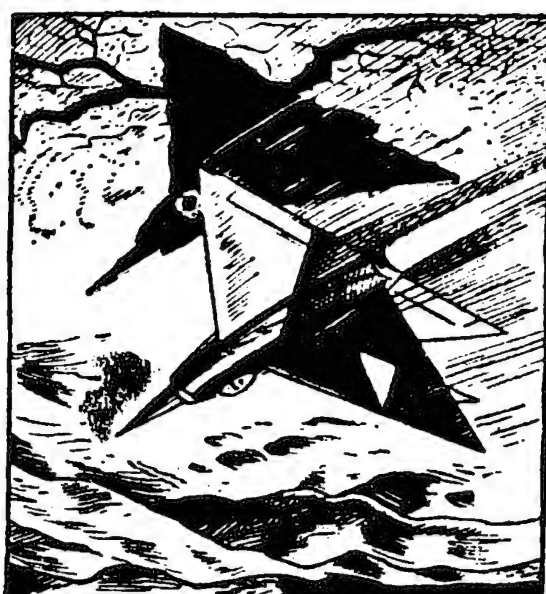
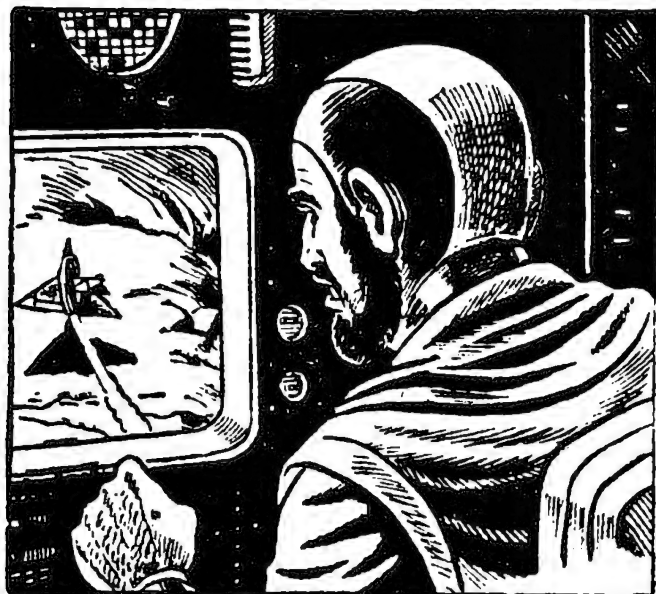
مردی که جان را دیده بود باخودش میگفت «ای مرد زمینی اگر بگیرم...» این را می‌گفت و یواش یواش بسمت جان که کاملاً بی‌خبر بود می‌خزید. اما آن حس مخصوصی که جان داشت بدانش رسید و درست بموقع پشت‌سرش را نگاه کرد ناگهان برق‌خنجر آن مرد بچشمش خورد بی‌معطلی مشت خود را بسمت چانه مرد پرتاب کرد.

اما زور جان هم در اینجا کافی نبود . بوالدون نگهبان که خود را فاتح میدانست فقط از مشت او بزانو نشست اما فوراً باخنجر خود حمله کرد . جان گفت بهمن حمله میکنی ؟ پرید میچ آن را در مشت آهنین خود گرفت . فریاد مرد بلند شد و از قلعه کمک خواست . اما جان او را باچنان شدتی از بالای راهرو برج بیابن پرت کرد که فقط آهی از دهان او درآمد و تمام شد .

جان بیابن نگاهی کرد و بمرد بیچاره‌ای که بناچار او را کشته بود نظری انداخت و گفت عیبی ندارد چون اگر حالا کشته نمیشد وقتی بمب ساعتی منفجر میشد کشته میشد. بعد متوجه شد که باید عجله کند بنابراین زود بهورزل سوار شد اما تا موقعی که موتور روشن شد جانش بلب آمده بود و این مدت کوتاه بنظرش سالها آمده بود چون کمی دیر شده بود و ممکن بود پیش از اینکه فرار کند بمب منفجر شود:

بدن والدون از دیدن اینکه جان می‌کوشید که خود را از خطر نجات بدهد میلرزید و قلبش بتپش افتاده بود اما وقتی که بالاخره دیدند هورزل از زمین بلند شد و از خطر جست از دهان همه فریاد شادی بلند شد . اما گوتی که در تلویزیون خود هورزل را دیده بود باخشم فراوان فریاد کشید مرد زمینی ! فریادی کشید و از روی ناامیدی مشت‌های خود را گره کرد .

ماهیگیری

بیندیم و برویم بعدا خواهیم دید که حق باچه کسی است .

بیلی و الن لباس ماهی گیری کلفت و گرمشان را پوشیدند و بیلی وقتی که دستکش هایش را برمیداشت غرورکنان گفت : شرط می بندم بابا میخواهد سربسر ما بگذارد .

و وقتی که دید توی ماشین از چوب ماهیگیری خبری نیست بیشتر مطمئن شد او کلاه کهنه پدرش را که در جلوییش نشانی وصل شده بود و جعبه لوازم و سطل مخصوص طعمه

گیهان بچهها

توی حیاط پراز برف بود و بیلی پشت پنجره ایستاده بود و به برفها نگاه میکرد یکدفعه پدرش گفت : بیائید همگی برویم ماهیگیری! بیلی پرسید : امروز ؟ امروز که نمی توانیم ماهیگیری کنیم . پدرش پرسید : چرا نه! الن خواهر كوچك بیلی گفت : برای اینکه روی زمین پراز برف و همه جا یخ بسته است زمستان که نمیشود ماهیگیری کرد.

پدرشان درحالیکه میخندید گفت : خیلی هم مطمئن نباش ، دوتائی تان بیائید باروبندمان را

را آنجا دید و چیزهائی از چوب دید که هرگز قبلا ندیده بود .

آنها بطرف کلبه تابستانی شان در (کیپ کار) براه افتادند و بعد از اینکه از پل روی نهر کیپ کار گذشتند بطرف (چت هام) رفتند و یکجا برای خرید ماهی های ریز کوچک ماشینشان را نگاه داشتند بعد از آن بود که بیلی فهمید که پدرش قصد سربسر گذاشتن آنها را نداشته است وقتی به دریاچه رسیدند پدر گفت : بیلی تو تبر و اره را بیاور . الن تو طعمه را بردار و من هم بقیه لوازم را میآورم . بیلی پدرش را که بطرف دریاچه یخ بسته میرفت تماشا کرد و تعجب زده گفت : اره چرا من فکر میکردم پدر میخواهد آتش روشن کند و یخها را آب کند . اما حدس او اشتباه بود چون پدرش چوب همراه نداشت که آتش روشن کند - او والن بدنبال پدر براه افتادند هر دوی آنها از اینکه روی آبی که تابستانها در آن شنا میکردند راه میرفتند کمی ترسیده بودند پدرشان گفت : یخ محکم است ترسید . بیلی پرسید : اما ما کجا ماهیگیری کنیم .

پدرش لوازمش را روی زمین گذاشت و جواب داد : درست همینجا که نقطه خوبی بنظر میرسد . بعد باتبر مشغول درست کردن يك سوراخ در میان یخ شد و برای بزرگتر کردن سوراخ از اره استفاده کرد وقتی که قطر سوراخ در حدود ده سانتی متر شد بیلی توانست آب آبی رنگ تیره را در زیر یخ ببیند پدر يك سیم بلند نازك را که وزنه ای بسر آن بسته بود برداشت و توی سوراخ انداخت و آنقدر آن را فرو کرد تا وزنه به ته آب رسید بعد آهسته و بادقت آن را بالا کشید و يك قلاب روی سیم در حدود سی سانتی متر بالاتر از وزنه وصل کرد و همانطور که طعمه را به قلاب وصل میکرد برای بچه ها شرح داد . ماهی ها هیچوقت

پنجم بهمن ماه ۴۸

در ته آب غذا نمی خوردند حالا خواهش میکنم آن چیز چوبی را بمن بدهید . بیلی دو تکه چوبی را که بشکل بعلاوه روی هم قرار گرفته بودند به پدرش داد و پدر هم آن را در بالای سوراخ قرارداد و سردیگر سیم را به چوبها بست و با احتیاط امتحان کرد تا مطمئن شود که وزنه به ته دریاچه میرسد و سیم باندازه کافی شل باشد تا به بالای تکه چوب عمودی برسد بعد يك تکه پارچه قرمز را به چوب عمودی بست پدرشان گفت : اگر ماهی طعمه را بگیرد پرچم قرمز تکان میخورد و پائین و بالا می رود شما مجبور نیستید که یکجا بایستید و سرنخ را بدست بگیرید از این راه می شود در يك لحظه از چند سوراخ ماهی گرفت حالا تو و الن اینجا بایستید و نگاه کنید من میروم تا سوراخ دیگری درست کنم .

بیلی در حالیکه خورشید گرم به پشتش تابیده بود بالای سوراخ ایستاده بود و پرچم قرمز را نگاه میکرد بالای سرش آسمان صاف و آبی بود اما دریاچه بایخ سفید که بعوض امواج آبی رنگ روی آن را پوشانده بود عجیب بنظر میرسید همه جا آرام بود ناگهان پرچم قرمز تکان خورد بیلی فریاد زد : هی پدر ما يك چیزی گرفتیم . الن هم فریاد زد : پارچه تکان میخورد . پدر بطرف آنها دوید و گفت : سیم را بالا بکشید . بیلی سیم را گرفت و شروع به بالا کشیدن کرد .

هنوز هم فکر می کرد پدرش با آنها شوخی کرده و میخواست سربسر آنها بگذارد او باور نمیکرد که ماهی های احمقی هم پیدا شوند که در آب باین سردی شنا کنند !

اما لحظه ای بعد او توانست سنگینی چیزی را در سیم حس کند آهسته و با احتیاط سیم را بیرون می کشید وقتی سیم بیرون آمد ناگهان ورق بزنید

«ریکی کی و بچه گوزن»

صبح زود وقتی ریکی کی از خواب بیدار شد دید زمین پوشیده از برف شده است و برفها بر روی زمین بازیائی می‌درخشند .
ریکی کی خیلی خوشحال شد و يك آدمك برفی درست کرد و بعد هوس کرد اسکی بازی کند .

ریکی کی اسکی نداشت چشمش به يك بشكه شکسته چوبی افتاد از مادرش اجازه گرفت و بشكه را شکست و باچوبهای آن يك جفت اسکی درست کرد و دو چوب جاروب کهنه را نیز مثل چوبهای اسکی به دست گرفت و از تپه سرازیر شد .

ریکی کی خیلی خوشحال بود از تپه با سرعت پائین می‌آمد و هرچه پائین تر می‌آمد سرعتش زیادتر می‌شد .

ناگهان در پائین تپه چشمش به يك بچه گوزن کوچولو افتاد . چشمان درشت این بچه گوزن کوچولو پراز اشك بود و از سرما به سختی می‌لرزید .

ریکی کی ایستاد و با تعجب به او نگاه کرد و از او پرسید :

از کجا می‌آیی ؟ اینجا چه می‌کنی ؟

کوچولو گفت : من يك بچه گوزن هستم و خانه خودمان را گم کرده‌ام هرچه می‌کنم نمیتوانم راه را پیدا کنم . آیا تو بمن کمک می‌کنی تا نزد پدر و مادرم برگردم ؟

ریکی کی خیلی مهربان بود . دلش بحال او سوخت و گفت آری بتو کمک می‌کنم . ریکی کی

فریاد زد : اوه پسر چه ماهی بزرگی . و واقعا هم همینطور بود این يك ماهی از تمام ماهی‌هایی که تابحال در تابستان گرفته بودند بزرگتر بود پدرش آمد جلو و گفت : چقدر بزرگ است فکر می‌کنم ۲۵ تا ۳۵ سانتی متر درازا داشته باشد آفرین بیلی . آنها ماهی را از سیم جدا کردند و دو مرتبه طعمه به قلاب زدند . چند لحظه بعد الن صدا زد که پرچم روی سوراخ دومی هم تکان می‌خورد ایندفعه او شروع به کشیدن سیم کرد و این مرتبه ماهی خاردار زرد رنگ قشنگی گرفتند و این برای آنها شروع يك سرگرمی جدید بود وقتی که پدر تصمیم گرفت بخانه برگردند بچه‌ها مقدار زیادی ماهی گرفته بودند که با آنها می‌توانستند شام خوبی بپزند . الن درحالی که لبخند می‌زد گفت : مادر خوشحال میشود . بیلی گفت : من برای رفتن آماده‌ام پاهایم دارد یخ می‌کند و درحالی‌که بطرف خانه ماشین میرانند پدر پرسید : هنوز شما دو تا فکر می‌کنید در زمستان نمیشود ماهی گرفت . بیلی و الن لبخند زدند بیلی گفت : نه ، من دیگر تا مطمئن نشوم چیزی نمی‌گویم . پدر گفت : خوب ، ممکن است که این يك راه مضحك ماهیگیری باشد اما معنی‌اش این نیست که نمیشود اینکار را کرد .

بیلی گفت : حتما من مجبورم که حرفهائی را که زده‌ام بخورم . الن خندید و گفت : بقیه

ماهم ماهی می‌خوریم .

و همینکار را هم کردند .

پایان

کيهان بچه‌ها

باخود گفت این بیچاره خیلی سردش شده است و از شدت سرما می‌لرزد اول باید کسی او را گرم کنم .

ریکی کی اسکی‌هایش را از پای باز کرد و مقداری چوب خشك جمع کرد و آتش روشن نمود و گوزن کوچولو را نزدیک آتش نشاند و او را مقداری مالش داد .

بچه گوزن وقتی کمی گرم شد از گریه دست برداشت و ساکت شد .

ریکی کی به او گفت تو خیلی كوچك و خسته‌ای بیا درشال گردن من بنشین تا ترا به دوش بگیرم و با اسکی بخانه‌ات ببرم . من خانه شما را بلدم .

بچه گوزن برای ریکی کی خیلی سنگین بود و از اینرو مجبور بود آهسته آهسته حرکت کند. نزدیک غروب شده بود و خورشید آخرین شعاعهای سرخ‌رنگ خود را از روی برفها جمع می‌کرد که ریکی کی به خانه بچه گوزن رسید. پدر و مادر بچه گوزن وقتی آنان را دیدند از خوشحالی فریاد کشیدند و بچه خود و ریکی کی را در آغوش کشیدند و بوسیدند و به آنان غذاهای خوب خوب دادند... خورشید در پشت

کوه رفت و هوا تاریك شد . گوزن نر به ریکی کی گفت : عزیزم تو خیلی خسته شده‌ای. حالا هم دیروقت شده است و تو نمی‌توانی تنها بخانه‌ات برگردی من باید ترا بخانه‌ات برسانم . اسکی‌هایت را به پاهایت به بند و چوبهای اسکی را هم بشاخهای من ببند . من می‌دوم و توهم دنبال من خواهی آمد . اینطور خیلی بهتر است و خیلی زودتر می‌رسیم.

ریکی کی خیلی خوشحال شد و مخصوصا خیلی خوشحال بود از اینکه بچه گوزن کوچولوئی را از بیچارگی نجات داده و او را به پدر و مادرش رسانده است و حالا هم با سرعت پشت سر گوزن نر لیز می‌خورد و بطرف منزل خود پیش میرفت. وقتی ریکی کی بخانه رسید داستان را برای پدر و مادرش تعریف کرد .

پدر و مادر ریکی کی از اینکه فرزندشان به بچه گوزن کوچکی كمك کرده و او را پیدر و مادرش رسانده بود خیلی خوشحال شدند و او را در آغوش کشیدند و بوسیدند و گفتند آفرین بر تو .

بچه‌های خوب همیشه باید به کوچکتران كمك و راهنمایی کنند .

* فرستنده از کرمانشاه آقای علیرضا چخماقی

ما و انقلاب سفید

تا پیش از انقلاب سفید ایران، کشور ما کشوری بود که اگرچه در راه پیشرفت گام برمیداشت، اما هر لحظه بر اثر موانعی که از دیرباز بر سر راه خود داشت نمیتوانست سریعاً پیشرفت نماید. واقعاً هم کشور ما قادر نبود که ترقی را در مدت کمی نصیب خود سازد و جلو رود چرا که یسوادان اکثریت ملت ما را تشکیل میدادند، نیمی از جمعیت این کشور یعنی زنان در محرومیت از حق مساوی با مردان بهسر میبردند. کارگران وضع خوبی نداشتند. کشاورزان در سختترین وضع زندگی می کردند و در روستای آنها نه از بهداشت خبری بود و نه از علم و دانش و نه از بسیاری چیزهای دیگر که بتواند زندگی آنها را آسانتر و آسودهتر سازد. و بطور کلی جامعه ایرانی محرومیت های فراوانی داشت که شرح مفصل است. به همین جهت انقلابی عظیم و همگانی لازم بود تا کشور ما بقیه در ستون مقابل

بتواند بر اثر اجرای اصول آن راه پیشرفت و ترقی را هرچه زودتر پیماید، و مبتکر و عامل این انقلاب بزرگ پادشاه مهربان و بیدار دل با شاهنشاه آریامهر بودند.

... با آغاز انقلاب سفید ایران کشور ما از حالت سستی و عقب افتادگی بیرون آمد و گامهایی بزرگ در راه پیشرفت برداشت. انقلاب سفید ایران به زن ایرانی حقوقی داد که شایسته و در شأن او بود. به کارگران این آب دستمزد بهتر، حق شرکت در سود کارخانه را داد و کشاورزان را صاحب زمین کرد و از شر اربابان نجات داد. برای روستائیان عزیز کشور ما دانش و بهداشت به همراه آورد و از همه اینها مهم تر شعل علم و دانش را در دورافتاده ترین نقاط ایران روشن ساخت ...

و این ما هستیم که باید در راه اجرای اصول انقلاب کبیر ایران لحظه ای از فعالیت و تلاش باز نایستیم و پیوسته در جد و جهد باشیم که ایرانی بسازیم، آباد، آزاد و پیشرفته و متمدن.

* فرستنده آقای سید احمد طاهرپور از ساری

گفتار بزرگان

* نوشته تو گوینده ترین چیز است که از تو سخن میگوید.

علی امیرالمؤمنین (ع)
علی امیرالمؤمنین (ع)
سعدی

* خودبینی مرد یکی از رقیبان خرد اوست.

* تربیت یکسان است و لیکن استعداد مختلف.

* اراده قوی بر همه چیز حتی بر زمان پیروز میشود.

هاتوبریان

* تنها چیزی که میتوانیم با خود ببریم همان کاری است که در ساختن منش و شخصیت خویش کرده ایم.

* همان گونه که خورشید در هنگام برآمدن یا فرو رفتن بهتر دیده میشود حالات طبیعی آدمی نیز در کودکی و در هنگام پیری روشنتر دیده میشود.

بویل

کار بچه‌ها

سازمان کتابهای طلایی ناشر
بهترین داستانها برای کودکان
و نوجوانان به برندگان مسابقه
صفحه‌های هنر و کاربچه‌ها
جایزه می‌دهد:

الیور

اثر: چارلز دیکنز
ترجمه: محمد رضا سیف
داستان زندگی پرماجرای الیور توئیست،
پسر یتیم شجاعی که جرات کرد غذای
بیشتری بخواند.

* فرستنده: آقای علینقی حسینیان مقدم از
«رویسر»

(ضرب‌المثلهای)

- فرزندان خود را برای فردا تربیت کنید
زیرا شما برای امروز و آنان برای فردا هستند.
(حضرت امیرالمومنین (ع))
- وقتی انسان دوست واقعی دارد که خودش
هم يك دوست واقعی باشد. (امرسون)
- بهترین راه برای جلب‌نیکی، دفع‌بدی است.
(ولتر)
- وقت پارچه‌ایست که از آن لباس زندگی
دوخته شده است (فرانکلین)
- چکیده دانش‌های بشر دو کلمه است: صبر
و امیدواری. (الکساندر دوما)

* فرستنده آقای پرویز رحیمی - گلوگاه

اولی بدومی

چرا سرت را توی قوطی قوطی کردی؟
دومی - مگر نمی‌بینی پشت قوطی، نوشته بداخل قوطی مراجعه فرمائید.

در کلاس درس

معلم بچه‌ها کی میداند چینی کجاست؟
شاگرد آقا معلم اجازه هست؟
چینی توی دامن مامانم و در صورت مادر بزرگم.

علاقمندان صفحه‌های هنر و کار بچه‌ها این هفته بابت چاپ‌نام این‌عده از شماست که باین صفحه‌ها
همکاری داشته‌اید در هفته‌های بعد نیز به معرفی عده‌ای دیگر از شما که با ما همکاری دارید خواهیم
پرداخت.

همن و لاله منوچهری و همن سپهری فریمان، فرخ‌محمدنژاد بندرپهلوی، محمد موسائی جزیره‌خارک،
فرزاد تیمناک شیراز، فرهاد وکیلان کرمانشاه، مریم هندیزاده اراک، اصغرالشریف اصفهان، علی
چاکری و علی یاوی‌زاده مشکین‌شهر، فرشته رضائی‌آبادان، علی هنری خاش، مریم شنوا خرم‌آباد
لرستان، رحمان ویسی اندیمشک، فرشاد و فریباکیانی آغاچاری، خانعلی میرعرب رامیان، ناصر
مهرامی تبریز، مجتبی سیدآقائی کرمانشاه، فرزانه حسن‌نژاد مسجدسلیمان، علی عماد شیراز، شهره
مصباحی شیراز، سعید صیادی و محمدجعفر اسکندانی تربت‌حیدریه، عبدالنبی فرهادناتور دزفول، فاطمه
کوزه‌ساز دزفول، مینا یونسی اندیمشک، ناصر خشوعی اصفهان، موسی‌عالی‌پناه اردبیل.

از تهران:

کاملیا صالحی، حسن واشقانی فراهانی، حسن‌افضیان، فریبا کامکار، مرضیه احمدی، سیاوش
لاج، اسماعیل فتوت، مصطفی علیشاهی، کتابون توکلی، پروین بیجان‌بیک، ناهید جوادی‌نیا...

* فرستنده از تهران دوشیزه فرشته شکرالهی

« سگ فداکار من »

صبح بود ... هوا هنوز بخوبی روشن نشده بود که من و پدر و مادر برای مسافرت به ده عمویم آماد شدیم پس از اینکه وسائل خود را در اتومبیل گذاشتیم برای افتادیم قرار بود نزد عمویم برویم زیرا آنها سال قبل نزد ما آمده و از ما این دعوت را کرده بودند ، برگردیم به اصل ماجرا پس از اینکه ساعتی به راهمان ادامه دادیم به يك آبادی رسیدیم صبحانه مختصری خوردیم این راهم اضافه کنم که سگم تویی نیز همسفر ما بود . پس از خوردن صبحانه حرکت کردیم در راه تویی آرام در ماشین نشسته بود و به مناظر زیبا و دلغریب خیره شده بود منهم مجله می خواندم تا اینکه این بار برای خوردن ناهار جایی خیلی مناسب و باصفا و زیبا را انتخاب کردیم ناهار آن روز برای ما خیلی جالب بود چون در میان علف

و سبزه و جوی آب ناهار می خوردیم من دست و رویم را شستم و وارد ماشین شدم مادر و پدر و تویی نیز آمدند و ماشین حرکت کرد درست نمی دانم آنوقت ... آنوقت که آن حادثه شوم اتفاق افتاد چه ساعتی بود؟ من خواب بودم که ناگهان بالرش و جنبش ناگهانی از خواب بیدار شدم دیگر چیزی ندانستم وقتی که بهوش آمدم خود را در بیمارستان بستری دیدم اینطور که از پدر و مادر شنیدم اتومبیل ما به دره سقوط کرده بود ولی تویی خود را دوان دوان به دهی که قرار بود ما به آنجا نزد عمویم برویم رسانده و آنقدر هاپ هاپ کرده بود تا اهالی خانه متوجه واقعه شده بودند و چون تویی را میشناختند با تویی آمده و ما را پیدا کرده بودند و پس از اینکه این واقعه را فهمیدم از مادر حال تویی را جویا شدم معلوم شد که او پس از اینکه آنهمه راه را رفته بود دیگر طاقت نفس زدن نداشته و در وسط راه افتاده و مرده بود ناگهان از شنیدن این حرف سرم گیج رفت باوجود اینکه خودم اکنون سالم هستم ولی هیچوقت خاطره فداکاری تویی را از یاد نمی برم.

فرستنده آقای سید مجید نورحسینی از شهسوار

جوجه نافرمان

روزی بود روزگاری بود مرغکی باجوجه نافرمان خود زندگی می کرد این جوجه عادت خیلی بدی داشت و عادت بدش هم این بود که همیشه دمش را توی دهان خود می کرد مادرش می گفت دم خود را توی دهانت نبر ولی جوجه به کار خود ادامه می داد و حرف مادرش را گوش نمی کرد تا شبی وقتی که جوجه به خواب فرو رفته بود مادرش دمش را کرد در شیشه فلفل و خودش هم رفت که بخوابد صبح که شد جوجه حرف نشنو بیدار شد و دمش را کرد توی دهانش و دهانش بشدت سوخت جوجه دوید و رفت لب جوی آب دمش را شست و باز دمش را کرد توی دهانش مادرش گفت باز دم خود را کردی توی دهانت جوجه جوابی نداد وقتی شب شد و جوجه خوابید مادرش رفت و قیچی را آورد و دم جوجه را قیچی کرد صبح که شد جوجه بیدار شد و دید دم ندارد و نشست و شروع به گریه کرد مادرش گفت جوجه حرف نشنو دمت را بریدم که دیگر دمت را توی دهانت نکنی . جوجه ساکت شد و رفت باجوجه های دیگر بازی کند جوجه ها دورش جمع شدند و او را مسخره کردند جوجه دوید و رفت به خانه خود و آنقدر توی خانه ماند تا دمش درآمد اما دیگر دمش را توی دهانش نکرد ؟

نقاشی از آقای علیرضا چخماقی - کرمانشاه

* نوشته آقای حسین دامیار دانش آموز دبیرستان
پهلوی - جلفا

مسخره

امتحانات آخر سال شروع شده بود . شبی که قرار بود فردایش امتحان تاریخ بدهیم ، با چند نفر از دوستانم قرار گذاشتیم که بعد از شام همگی در مقابل در مسجد محله مان جمع شویم و تا صبح درس بخوانیم . ساعت ده بود که حمید به سراغم آمد . کتابم را برداشتم و از خانه خارج شدم . دم در مسجد ایستاده بودیم که یدی از سر خیابون پیدایش شد . من و حمید دلپیری از او داشتیم . دائما از شجاعت و شهامت خود دم میزد . ناگهان حمید بطرفم برگشت و گفت : « چطور است یدی را دست بیندازیم ؟ » و بدنبال این حرف اشاره به يك گونی گچی که در پشت دیوار نرده ای مسجد بود کرد . بمنظورش پی بردم و سرعت بطرف گونی دویدم و آن را برداشتم و بر روی خود کشیدم بطوری که فقط پاهایم از زیر آن بیرون مانده بود . اتفاقا مسجد کاملا خلوت و آرام بود و برای اجرای نقشه ما مناسب . هنوز لحظه ای نگذشته بود که صدای کفشهای یدی را شنیدم . همانطور که بحالت خبردار دراز کشیده بودم از سوراخهای گونی او را دیدم که بطرف حمید رفت و پرسید :

- حمید ، مثل اینکه تنهایی .

- آره ، تنهام .

یدی کتابش را باز کرد و درحالی که وانمود میکرد درس میخواند شروع بقدم زدن کرد . لحظه ای که احساس کردم بهمن نزدیک شده با صدای ضعیفی خمیازه کشیدم . یدی بمحض شنیدن این صدا مثل تویی به هوا پرید و بعد از آنکه دوروبرش را نگاه کرد و کسی بجز حمید ندید با صدای بلندی پرسید :

- حمید تو بودی ؟

حمید که بشدت از خنده خود جلو گیری میکرد گفت :

- چی میگي پسر ؟ مگر حواست پرت شده ؟

- نه مثل اینکه صدائی بگوשמ خورد .

و پس از تمام شدن این حرف بطرف من برگشتند و من موقع را مناسب دیدم و بامشت به زمین گوییدم . حمید قدمی به عقب برداشت و درحالی که نشان میداد ترسیده است گفت :

- یدی ! حتما گربه است ، نترس . برویم ببینیم چیه ؟

و درحالی که دست یدی را گرفته بود او را بطرف من کشاند یدی شانه های خود را بالا انداخت و با شجاعت تمام پیش آمد . همینکه به دو قدمی من رسیدند ، من درحالی که سعی میکردم که گونی از صورتم کنار

* فرستنده دوشیزگان آذر و فرزانه رجبی کرج

آرزوها

کوچک بودم و در بالای درخت بید مجنونی که بر فراز استخری خم شده بود به سر می بردم پدر و مادرم هر روز هنگام سینه دم آنگاه که افق نیمه روشن بود در طلب دانه پرگشوده و در میان مه شفاف صبحگاهی در نظر ناپدید میشدند با چشمانی پرتشویش بازگشت آنانرا انتظار می کشیدم زمانی به ماهیهای زیبای استخر و لحظه ای به تیرهای سوزان خورشید که در آب نفوذ می کرد و دمی به مرغان سبکبالی که چپچه زنان در آسمان آبی رنگ به پرواز درآمده بودند خیره می شدم و دوست داشتم من هم مانند آنها بتوانم پرواز کنم . خود دانه برگیرم و بانوک خود از استخر زیبا آب بیاشامم آری آن روز یگانه آرزوی من این بود . اندك اندك بزرگ شدم پرواز از پدر و مادرم آموختم در آسمان بال می گشودم و بهر جا که می خواستم فرود می آمدم و هر دم در گلستانی باهر گلی همنشین میشدم و از هر مزرعه ای دانه برگرفته و از هر چشمه ای آب می نوشیدم و شبانگاه بر شاخ گل زیبایی به خواب می رفتم دوست داشتم زودتر صبح شود تا در هوای آزاد کوهستان پرواز کنم آری آن روز یگانه آرزوی من این بود . روزی غافل از گردش روزگار بر شاخ درختی نشستم و به آشناری که غرش کنان بر بستر جویبار فرو می ریخت نگاه می کردم ناگهان سنگی به بالم خورد و کودکی که سنگ را رها کرده بود از کمین جست و اسیرم کرد و از آن روز مرا در این قفس تنگ زندانی و قفس را به این درخت آویزان کرده است و هر روز بانگاهی حسرت بار به یاران خود نگاه می کنم که آزادانه از شاخ به شاخ دیگر می جهند و هر دم نغمه سازی میکنند و آنها را نگاه می کنم و به خوشبختی آنان رشك می برم و این آرزوی من است که از این زندان خارج شوم ؟

نرود ، بآرامی سر جای خود نشستم . ناگهان یدی فریادی کشید و بر روی زمین غلطید . من بادستپاچگی از جا جستم و باكمك حمید ، بزحمت یدی را به کنار حوض مسجد بردیم . و پس از اینکه چند مشت آب به سرو صورتش پاشیدیم ، کم کم بحال خود بازگشت . حمید بمحض بهوش آمدن یدی با صدای بلندی خندید و گفت :

- عالی بود . رل خود را حسابی بازی کردی کم کم منهم از حرکات بشك افتاده بودم .

من پشیمان و شرمند از کار خود به چهره زرد یدی خیره شده بودم . راستی ، بعضی از شوخی های ما بچه ها مسخره نیست ؟ و خودمانیم اینهم شد شوخی ؟
پایان

حل کنید

جدول

شرح جدول شماره ۱

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
	ب	ا	ت	ک				
	ف	ن	ج	آ	ب	ن	ا	ب
	ا	ر	ب	ا	س	م	ن	ا
	ا	ر	ب	ا	س	م	ن	ا
	ا	ر	ب	ا	س	م	ن	ا
	ا	ر	ب	ا	س	م	ن	ا
	ا	ر	ب	ا	س	م	ن	ا
	ا	ر	ب	ا	س	م	ن	ا

افقی :

- ۱ - باختر - داروئی که روی زخم می گذارند .
- ۲ - مزد - تالاب ، جائیکه آب باران در آن جمع میشود .
- ۳ - ریشه - بدران .
- ۴ - بدگوئی - چربی ای که از شیر می گیرند - ضمیر منفصل دوم شخص .
- ۵ - معالجه .
- ۶ - خون در آن جاری است - خزنده ای که بعضی انواع آن خطرناکند - از نتهای موسیقی است .
- ۷ - اشاره به نزدیک است - اصطلاحی در بازی شطرنج .
- ۸ - کسیکه حسد می ورزد - بیماری .
- ۹ - ورم کردن - بدست آوردن و رسیدن .

عمودی :

- ۱ - آسایش و راحتی خواستن .
- ۲ - کسیکه بزور چیزی غصب و تصرف کند - موی بلند .
- ۳ - مرد - روشنائی .
- ۴ - خشکی - بخشش - نفس .
- ۵ - ناامیدی .
- ۶ - روحانی دین زردشت - حیوانی که به بیماری

- ۷ - هاری مبتنی است - سه کیلو گرم است .
- ۸ - یک نوع لباس قدیمی - راه عبور غذا از دهان به معده .
- ۹ - آمدورفتها و دوستیها .

شرح جدول شماره ۲

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
	ک	ت	ا	ب		
ف	ا	س	ک	ا		
ن	ز					
ج	ه					
آ	ب	س	ر	م	ا	
ن	م					
	ن					

افقی :

- ۱ - وسیله دانش آموز برای کسب علم .
- ۲ - جدا .
- ۳ - باریک - شهری نزدیک تهران .
- ۴ - مایه زندگی - برودت .
- ۵ - مقابل زبر .
- ۶ - هم گیاه است و هم یک نوع شیرینی .

عمودی :

- ۱ - در آن چای می نوشید .
- ۲ - میود .
- ۳ - نو - سه کیلو گرم است .
- ۴ - کافی است - حرارت .
- ۵ - مخفف واگر .
- ۶ - بوجود آوردن ، درست کردن .

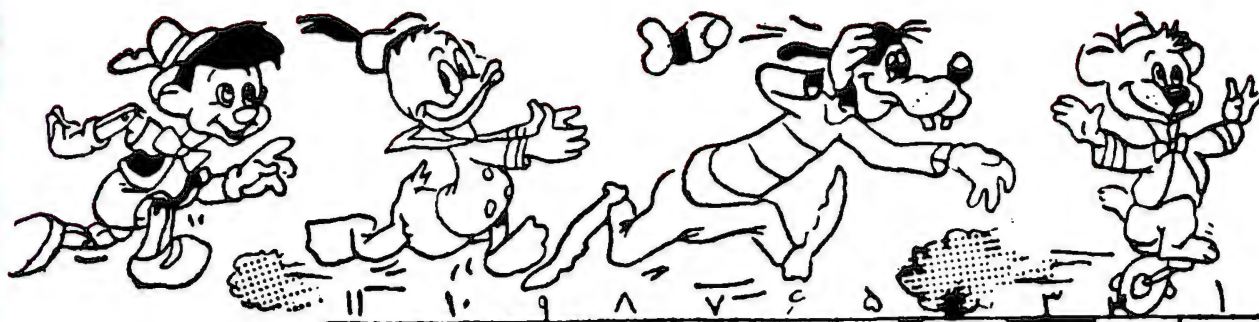
شرح جدول شماره ۳

افقی :

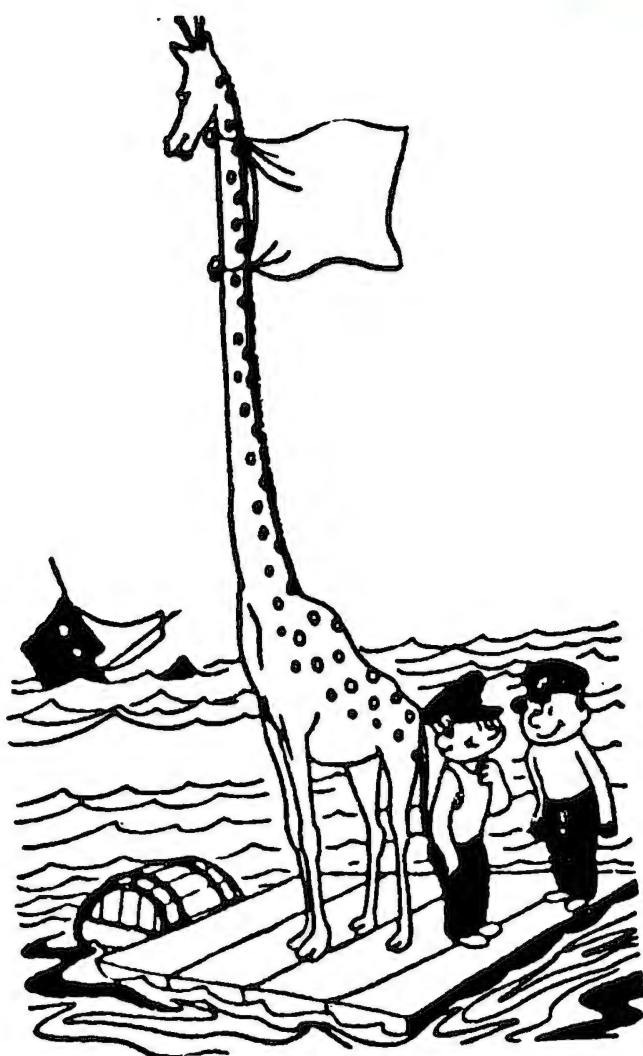
- ۱ - حرف اضافه است - مخفف نوک - همه - ریه.
- ۲ - قطار - گناه - میوه ایست خوش مزه. ۳ - سوا - ارزش و اهمیت. ۴ - فایده بردن. ۵ - در فوتبال بازی می کند - اندک.
- ۶ - حسی که بوسیله آن بوها را احساس می کنیم - غصه و رنج. ۷ - رده - ناشایست و زشت. ۸ - همراهی. ۹ - کلمه ای که بیان حالت و چگونگی اسم را می کند - خوب را از بد جدا کردن. ۱۰ - برگ این درخت خوراک کرم ابریشم است - نصیحت - فروتنی و تملق و چرب زبانی. ۱۱ - میوه - نشانه مفعول بیواسطه - حرف اضافه - بعضی از جانوران دارند.

عمودی :

- ۱ - بعضی از انسانها در قدیم آنرا می ساختند و می پرستیدند - در رودخانه ها جاری است - دهنه تا - وقتی آمد درجه حرارت بدن بالا می رود. ۲ - بها و قیمت - پیدا کردن - جمع صورت.
- ۳ - حالتی است که در آن اسم منادی واقع می شود - رایگان. ۴ - دلجوئی کردن. ۵ - ناراست روی آن می ایستید. ۶ - مهربانی - غصه دار. ۷ - کوشش - چارپای وحشی. ۸ - پاکان. ۹ - قرن - از شیرینی هائی است که روی سر عروس می ریزند. ۱۰ - هم در شیشه است و هم در بیابان - کتابها - از هیزم بلند میشود. ۱۱ - وقتی خورشید غروب کند می آید - منحنی - ماه گذشته - بعضی از چارپایان دارند.

پرچم کمک!

خوب بود این زرافه در کشتی وجود داشت و گرنه پرچم کمک را کجا میزدیم!

دوست پر دار من

بچه دار شدند و مادر سرگرم مواظبت از بچه هایش بود و دیگر به دیدن من نمی آمد.

پس از چند روز باز او را روی تخت خودم دیدم شروع کرد به صحبت کردن درباره مشکلاتی که در لانه اش داشت و ناگهان با شنیدن سروصدای زیادی که براه افتاد پرواز درآمد و رفت که به چیزهای مهمتری برسد.

و دیگر او را ندیدم تا اینکه متوجه شدم دارد به بچه هایش پرواز کردن یاد میدهد. ابتدا از لبه دستگاه هواکش خودش پرواز میکرد و کنار پنجره می نشست و بعد بچه هایش بزحمت اینکار را تقلید میکردند و بعد از اینکه بارها تمرین کردند، سرانجام هنر پرواز را یاد گرفتند. وقتی پرنده های کوچک و گنجشکها زیاد میشدند، نمی توانستم دوست خودم را بشناسم تا اینکه یک دفعه وقتی که داشتم با قلم مو نقاشی میکردم او پرید جلو من - با قلم مو علامتی روی سرش گذاشتم و بعد از آن می توانستم دوستم را از علامت آبی رنگی که روی سرش بود بشناسم. از آن روز هر وقت مشغول نقاشی بودم بمن نزدیک نمیشد و انگار که می گفت: من نزدت نمی آیم تا بتوانی کارت را بخوبی

چند روزی بود که بیمار بودم و بدستور دکتر استراحت میکردم. گاهی با مطالعه سرگرم میشدم و گاهی در آسمان دنبال پرنده ای می گشتم تا سرگرم شود و برای پیدا کردن حتی گنجشکی کوچک آنقدر با آسمان جلو پنجره ام خیره میشدم که حوصله ام سرمیرفت.

یکروز پرنده کوچولویی پروازکنان داخل اطاق شد. او بانوک کوچولوش از کف اطاق چیزی برمیداشت و در حالیکه سروگردنش را اینطرف و آنطرف می برد، آن را می خورد.

روز بعد باز هم آمد ولی این دفعه جسورتر شده بود و یگراست روی لبه تخت من نشست. سعی کردم که حرکتی نکنم و صدائی بلند نشود که او پرواز کند، ولی صدای کوچکی او را ترساند و پروازکنان از پنجره خارج شد.

بزودی بامن انس گرفته بود، آنقدر زیاد که بامن حرف میزد، بنظرم میرسید که تمام چیزهایی که برایش پیش آمده بود برایم میگفت. چند روز بعد او با جفتش آمد و در کنار دستگاه هواکش برای خودشان لانه ای درست کردند. آنقدر سروصدا میکردند که مامان خیلی ناراحت میشد. کمی نگذشته بود که

تمام کنی .

گنجشك کوچولوی من روز بروز بامن بیشتر دوست میشد . برای من هدیه های جالبی می آورد . مثلاً تکه ای كوچك از گچ دیوار یا باریکه ای کاه . منهم بسهم خود اغلب دانه های برنج را که از غذای خودم برمیداشتم باو میدادم . او هم برنج را خیلی دوست داشت ، آنقدر زیاد که حتی یکدانه هم برای بچه هایش نمی برد و همه را خودش همانجا میخورد .

چند روزی نگذشته بود که دستگاه هواکش خراب شد و چند نفر آمدند تا آنرا درست کنند و وقتی لانه گنجشك را در آنجا دیدند خواستند که آنرا خراب کنند . گنجشك بمن پناهنده شد و كمك خواست و من باتمام وجود سعی کردم که از خراب کردن آشیانه او دست بردارند . آنها میخواستند که مرا قانع کنند و سرانجام پس از ریشخند شدن بسیار توانستم از آن کار جلوگیری کنم و لانه بجای خود باقی ماند .

چون مادرم بخاطر سروصدائی که گنجشكها براه می انداختند بارها مرا تنبیه کرده بود یکروز که پر دارم خواب بود از او خواستم که جلو سروصدای بچه هایش را بگیرد و او به پاداش خدمتی که برایش کرده بودم هیچ سروصدائی راه نینداخت .

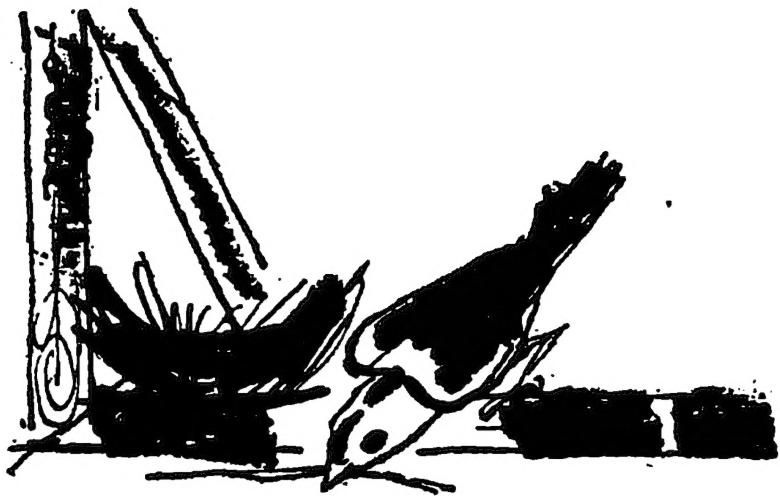
من خوب شدم و چون نتوانسته بودم درسهایم را خوب بخوانم در امتحانات قبول نشدم و چون بایستی بشدت درس میخواندم دیگر دوست کوچولویم را فراموش کردم .

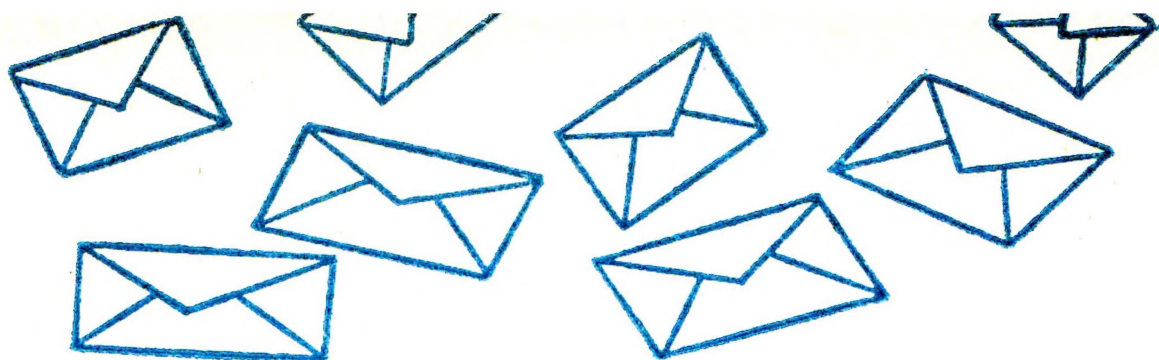
یکهفته گذشت ، روز گرمی بود و بادبزن برقی با سرعت زیاد میچرخید و من مشغول خواندن حساب بودم که فردا می بایستی امتحان میدادم . در محل سوراخی که بادبزن از سقف

آویزان شده بود يك جفت گنجشك لانه ساخته بودند و بچه هایشان سروصدای زیادی براه انداخته بودند . بطوریکه دیگر نمیشد بدرس خواندن ادامه داد . دستهایم را بهم میزد و آنها را بیرون میراندم و پرندگان كوچك که از سروصدای من ترسیده بودند باعجله زیاد از سوراخ كوچك بیرون می پریدند و پرواز میکردند و از اطاق خارج میشدند . دراین میان گنجشك كوچکی به بالهای بادبزن برخورد کرد و بر زمین افتاد وقتی باو رسیدم به تندى نفس می کشید و از بالش خون می آمد . او را بلند کردم و در دستم نوازش دادم ، چشمانش را باز کرد و در آخرین لحظه زندگی آنها را بهم گذاشت . وقتی خوب باو نگاه کردم علامتی آبی رنگ روی سرش یافتم

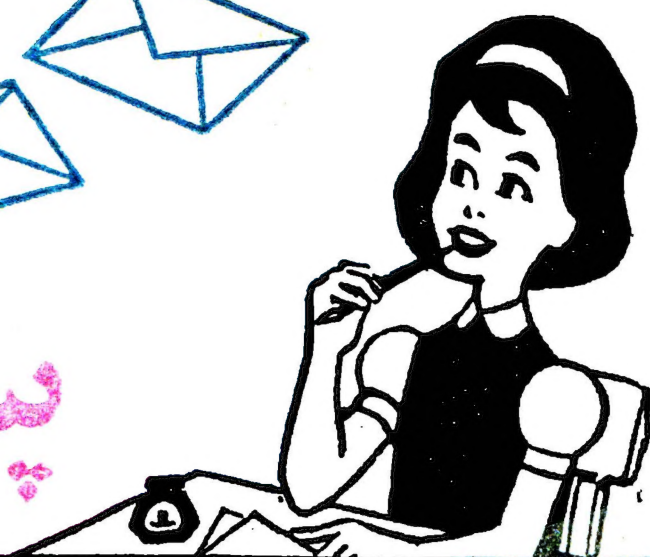
او را در باغچه خانه دفن کردم . و حالا برروی آرامگاهش گیاهی سبز شاخه دوانیده است و آن نمونه ای است از دوستی و رفاقتش ، یادگاری از بدن کوچولویش و از چشمان درخنده اش و یادآوری زندگی کوتاهش که برایش ارزنده است همانطور که زندگی برای ما بسیار گرانبهاست .

پایان

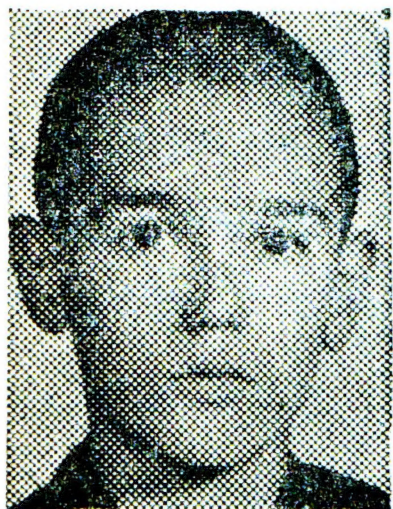
پست بچه‌ها

و وزن آن از حد معمول پست بیشتر است بدفتر اداره پست شهرتان مراجعه کنید تا معلوم کنند که هزینه پست نامه‌تان چقدر است. نامه‌هایی که فرستاده بودید هر کدام ۴ ریال کسر تمبر داشت که ما پرداختیم ولی اگر پستخانه برای خودتان برمی‌گرداند آنوقت باید دو برابر جریمه بپردازید.

آقای اکبر خواجوی نژاد - شهری

هروقت نامه‌ای به محلی می‌فرستید یادتان باشد که پشت آن تمبر بزنید چون در غیراینصورت کسر تمبر آن را از طرف مقابل شما یعنی شخص یا محلی که نامه بعنوان آن ارسال شده است وصول می‌کنند. هزینه ارسال نامه در داخل یک شهر یک ریال و از شهری به شهر دیگر ۲ ریال می‌باشد. دوشیزه شکوفه عزیزی - شما هم یادتان باشد که باید ۲ ریال تمبر در پشت پاکت بچسبانید نه ۱ ریال.

کیهان بچه‌ها در مسجد سلیمان
سهراب باور صادق دوستدار

بنام خودتان چاپ کنیم، از همکاریتان متشکریم.
دوشیزه زهرا فقیری - شیراز

شعری که فرستاده‌اید خوب است ولی شعری است که بیشتر بچه‌ها می‌دانند، ممکن است در آینده بمناسبتی آنرا چاپ کنیم. **دوشیزگان اشرف و فخری معصومیان - بابل**

از این پس نوشته‌های خود را خوانا و در یک طرف کاغذ و جدا از هم بنویسید و بفرستید، متشکریم.
دوشیزه منیژه خوشابی - آبادان

داستانی که فرستاده بودید خوب است ولی کوشش کنید داستانهای کوتاه‌تری بفرستید تا بتوانیم در صفحه‌های هنر و کار بچه‌ها چاپ کنیم. **دوشیزگان خدیجه ترکاشوند کرمانشاه و رویا فائقی تبریز**

یادتان باشد که هرگاه نامه‌ای می‌خواهید بفرستید

مورد کیهان بچه‌ها مجله محبوبتان رسید خیلی متشکریم.

آقای ادیک بالایان - تهران

مکستان را با رعایت نوبت چاپ خواهیم کرد. یادتان باشد از این پس نقاشیهایتان را با قلم و مرکب و روی کاغذ بی‌خط بکشید، موفق باشید.

آقای عبدالخالق مصدق - گرگان

هر مجله یا روزنامه‌ای که آموزنده باشد و شما آنرا مطالعه کنید نه تنها عیب نیست بلکه بر معلومات خود افزوده‌اید. در جواب دوستانتان بگوئید باینکه بزرگ شده‌اید ولی باز هم در این مجله مطالبی چاپ می‌شود که بکارتان می‌خورد و باعث افزایش معلوماتتان میگردد.

آقای غلامرضا ابن قاسم - گرگان

سعی کنید مطالب جالب و تازه بفرستید تا بتوانیم

آقای علیرضا چخماقی - کرمانشاه

در هر یک از کشورها چند روزنامه مهم وجود دارد که یکی از آنها دارای تیترهای بیشتری است و پرتیراژترین روزنامه‌ها روزنامه آساهی در ژاپن است و پرتیراژترین مجله، مجله لایف در آمریکا. در پاسخ سؤال دوم شما یادآور می‌شویم که خیر امکان ندارد.

مجله مورد علاقه شما کیهان بچه‌ها در سراسر کشور بفروش میرسد و بیش از پنجاه هزار نسخه منتشر میشود از نظر فروش مجله استان گیلان بیشتر از سایر استانها است ولی در استان کرمانشاهان هم تعداد زیادی مجله بفروش میرسد.

نقاشی‌های شما هم رسید، متشکریم.

آقای محمدرضا معاونی - اهواز

شعرهای زیبای شما در

فاطمه مقدادی دوستدار
کیهان بچه‌ها از تهران

صاحب کیهان : دکتر مصطفی مصباح زاده

مدیر کیهان : عبدالرحمن فرامرزی

صاحب امتیاز کیهان بچه‌ها : جعفر بدیعی

مدیر کیهان بچه‌ها : عباس بمینی شریف

نشانی : خیابان فردوسی

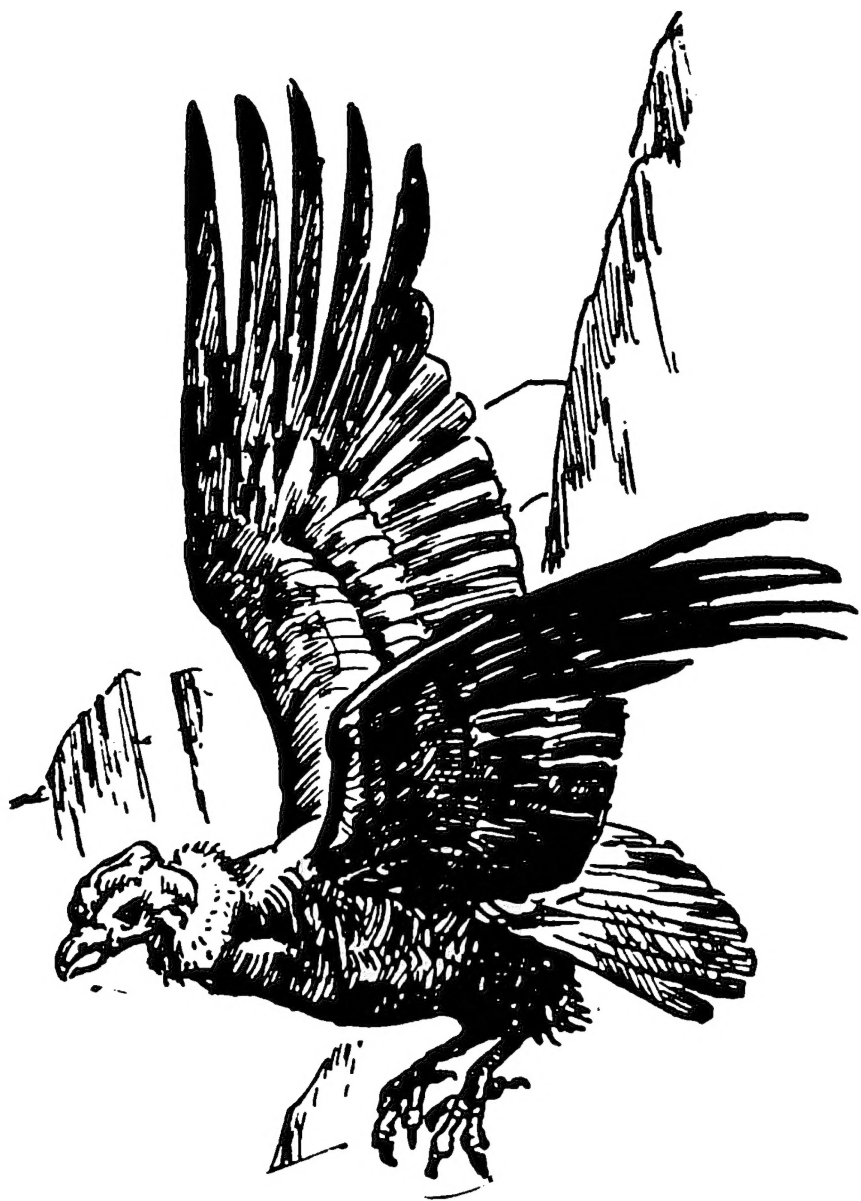
تلفن ۳۱۰۲۵۱ فرعی ۶۵

سال چهاردهم شماره ۶۷۲ - ۴۸۱۱۵

بها ۵ ریال - چاپ کیهان

عجایب دنیای پرندگان

حشراتی که پرواز میکنند

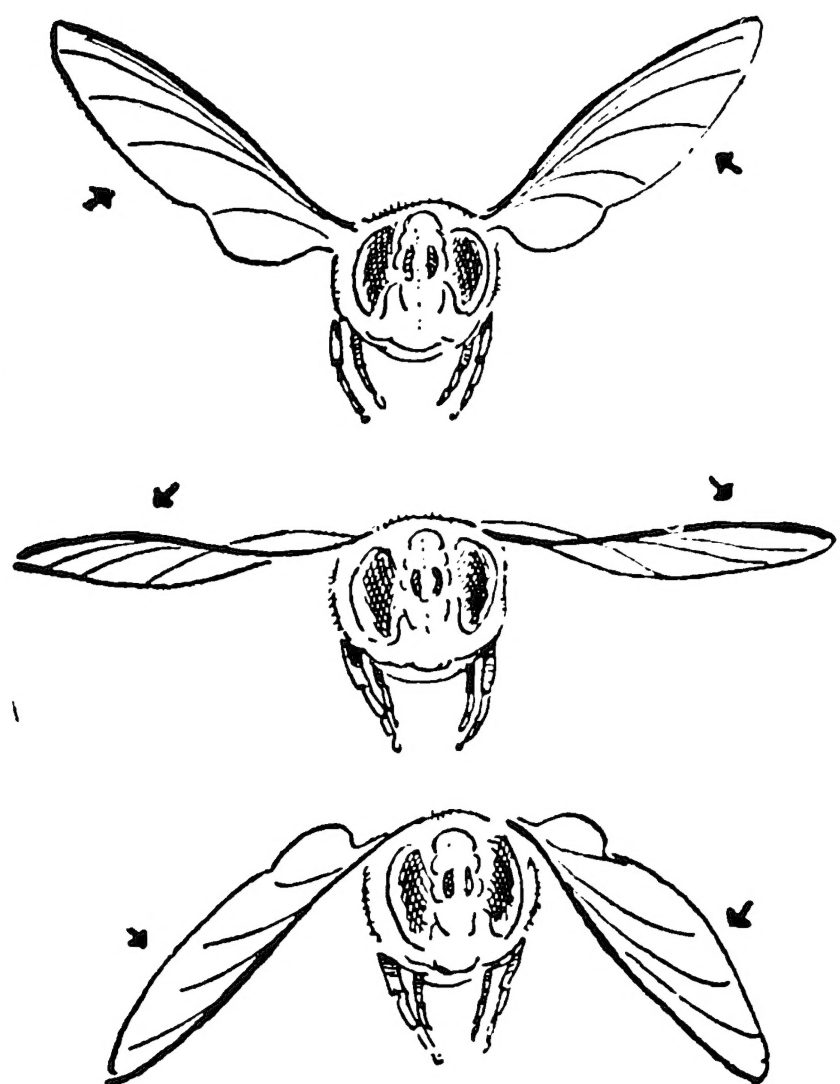
امروزه بیشتر حشرات میتوانند پرواز کنند و اینها تنها جانوارنی هستند که بدون داشتن ستون فقرات توانائی این کار را دارند. میلیونها سال پیش اجداد این حشرات بال نداشتند و در دریا زندگی میکردند ولی بعد از میلیونها سال، بال این حشرات شروع بر شد و کم کم توانستند از شاخه درختی به شاخه دیگر بپرند و بعد بالهایشان آنقدر قوی شد که توانستند خود را در هوا نگهدارند و پرواز کنند. اما موضوعی که برای آنها اشکال فراوان داشت این بود که چه در موقع پرواز و چه در حال استراحت بالهایشان تانمیشد و بهمین جهت نمیتوانستند خود را لای برگ های درختان پنهان کنند و از دست دشمن نجات پیدا کنند. کم کم بگذشت ایام این موضوع حل شد و حشرات توانستند بالهایشان را جمع کنند و در موقع خطر در سوراخهای کوچک و یالای برگها و شاخه ها پنهان شوند.

* * * * *

بیشتر حشرات هنگام پرواز کردن بالهایشان را بهم میزنند. یعنی با بالا و پائین بردن بالهایشان هوای فشار میدهند و بسمت جلو حرکت می کنند. البته حشرات بزرگتر کمتر بال میزنند. مثلاً حشرات بزرگ در یک ثانیه فقط چند بار بال میزنند در صورتیکه حشرات کوچک ممکن است هزاران بار در یک ثانیه بال بزنند.

* * * * *

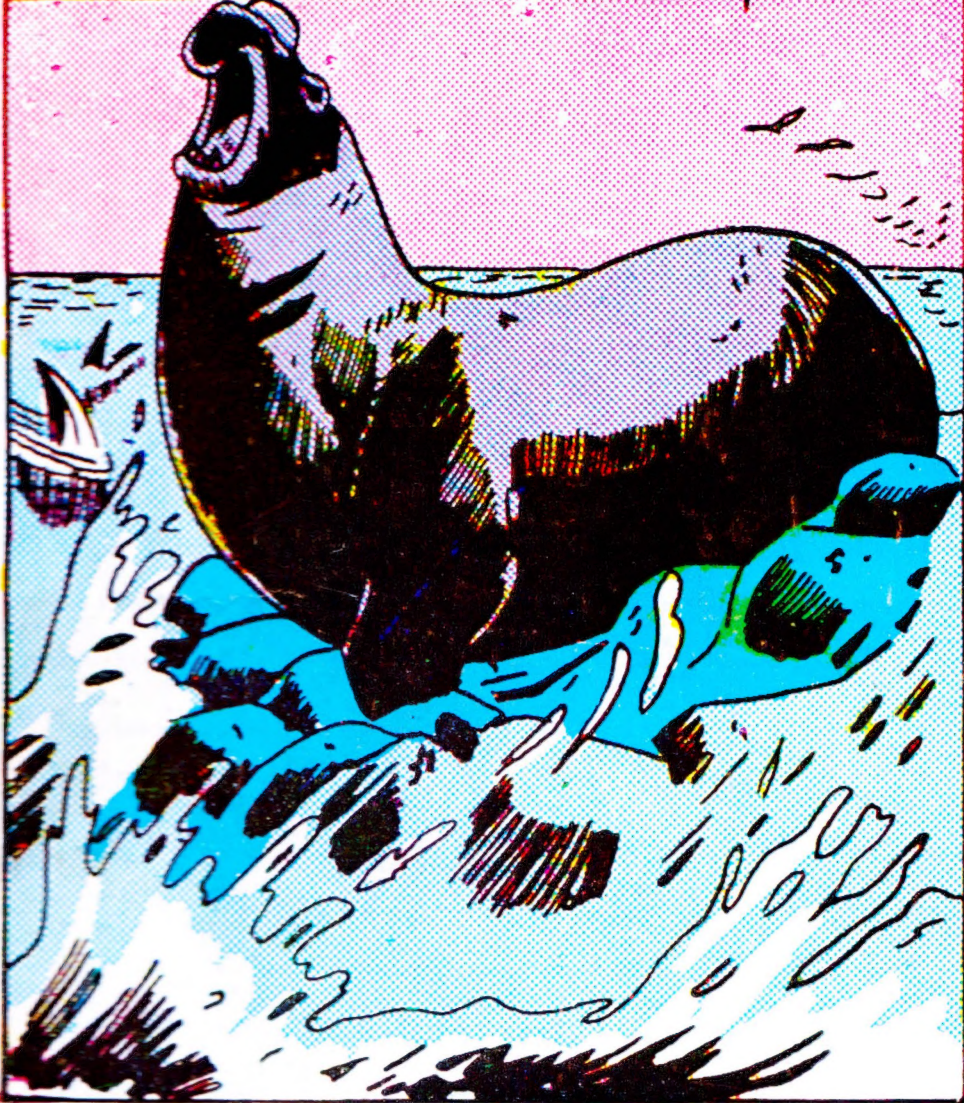
در این زمان انواع بسیار زیاد حشره وجود دارد که بده میلیون نوغ میرسد و دانشمندان توانسته اند در حدود یک میلیون از این حشرات را بشناسند و آنها را از روی ساختمان بالهایشان طبقه بندی کنند. این شکل حرکات بالهای حشره را در حال پرواز نشان میدهد.

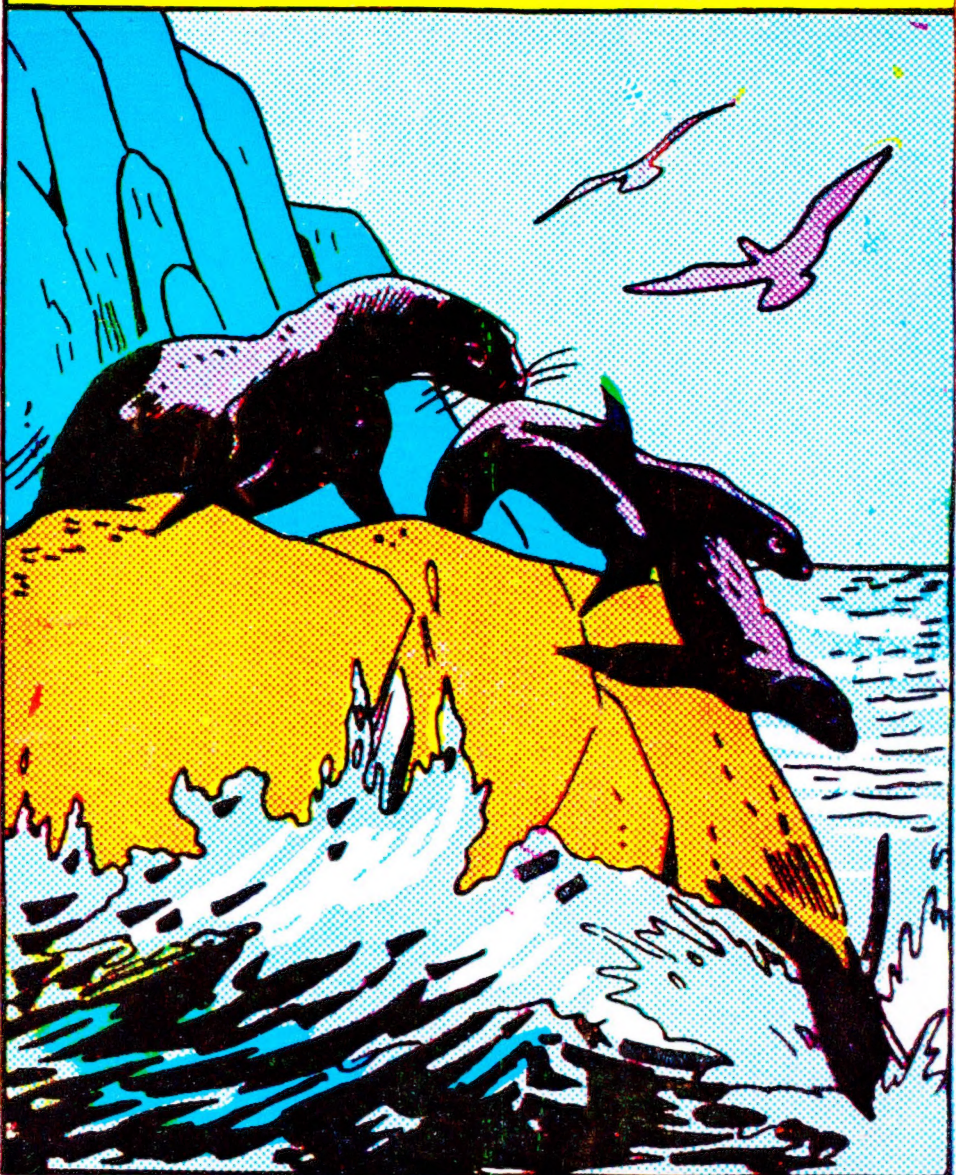
سپیل

دنیا ی حیوانات

یک خور از این حیوان را فیل دریایی میگویند. این حیوان مرغ درازی دارد که شبیه خرطوم فیل است. وقتی که میخواهد حیوانی را بترساند خرطوم خود را پوف میکند و بالا میپراند.

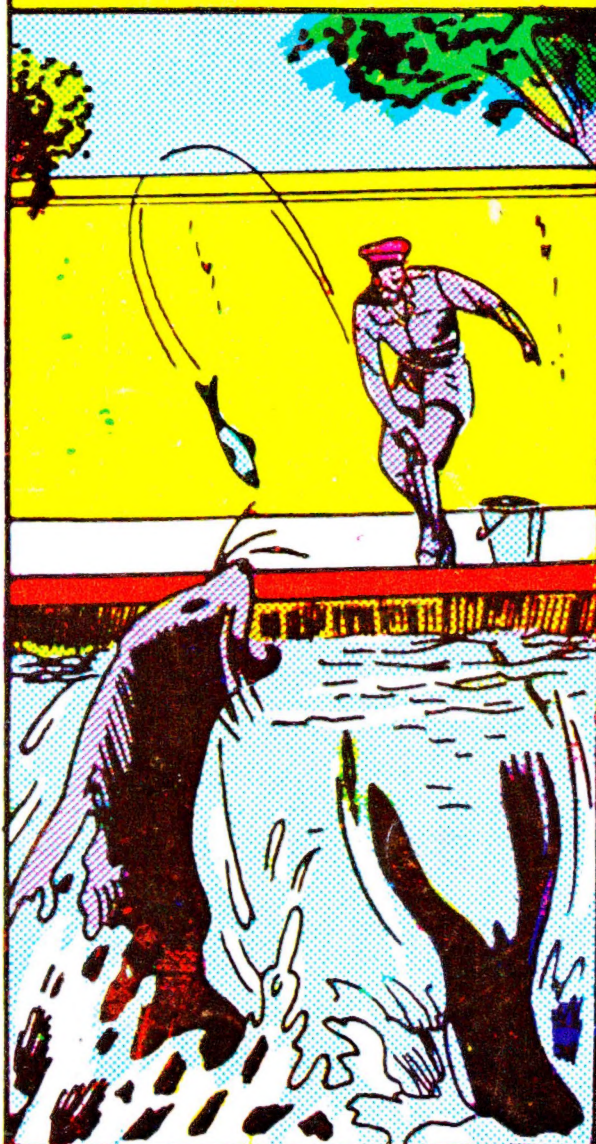
سپیل از حیوانات خشکی است که زندگی در دریا را یاد گرفته است. بچه سپیل مایه شارا میگیرد.

بدن سپیل یک دو قلعت پیه دارد همین جهت میتواند بی آلودگی شود در آبهای نج زده شنا کند.

سپیل روزانه تقریباً پنج کیلو مایه میخورد.

بیشتر سپلهای رام و تربیت شده شیرهای دریایی کالیفرنیا است. شیر دریایی با اینکه تفاوت زیادی با خورهای دیگر سپیل دارد اما از همان خانواده است.

